

Velikonoční pečeť

¹ Je to pro mě opravdu výsada, že dnes ráno můžu být u příležitosti oslavy pátého výročí založení této skupiny Obchodníků plného Evangelia tady v Phoneixu, a uvědomovat si, že mi Pán dovolil mít na tom malý podíl, totiž, že můžu patřit této společnosti. Rád bych pozdravil bratra Carla Williamse a jeho manželku, bratra Stromeie a ty ostatní tady na pódiu, bratra Shorese, bratra Outlawu, tyto kazatele, a všechny vás, skvělé lidi.

Víte, také jsem měl minulý týden narozeniny. Jsem trochu starší než tato pobočka. Myslím, že (on) řekl, že tato pobočka má pět let.

Minule se mě někdo zeptal: „Kolik je ti let, bratře Branhame?“

² Řekl jsem: „Dvacet šest.“ Řekl jsem: „Vymazal jsem těch prvních pětadvacet. Tehdy jsem mu tak dobře nesloužil.“ Řekl jsem: „Doufám, že On to také udělá.“ Přesvědčit Ho, aby to udělal, to bude trochu jiné. Ale je to dobré, že jsme tady.

³ A teď, nerad bych vám zabral příliš mnoho času, protože se vždycky obávám, potom, když slyším některá z těch skvělých svědectví, a věcí, které probíhají, a písní, že udělám něco, co to naruší; rád bych k tomu něco přidal, pokud tu bude něco, co bych přidat mohl.

⁴ Ten bratr, který zpíval dnes ráno tu píseň, ten barevný bratr, já si toho vážím. *„Jeho oko spočívá na vrabci.“* A ty sestry, které zpívaly tu píseň — to byla jedna z věcí, která mi pomáhá, od doby, když jsem tady byl poprvé. Dostal jsem to na gramofonové desce, až jsem ji opotřeboval, *„Rád bych si s Tebou o tom promluvil.“* Prosil jsem bratra Dawsona Rileye, který je tady, mého přítele, jestli by... kdyby mohli zajistit, aby ty slečny, pokud jsou stále tady na zemi, aby mohly dnes dopoledne tu píseň znovu zazpívat. Doufám, že to Terry pochopil. Myslím, že ano. Chtěl bych si to vzít možná na gramofonové desce nebo tak nějak, protože tu píseň mám opravdu rád. A já toužím si s Ním o tom znovu promluvit. Myslím si, že všichni bychom to rádi udělali. A proto jsme dnes dopoledne tady.

⁵ No, pokud jde o ta blížící se shromáždění příští týden (bude dobré, když se o tom zmíním?), příští týden mám být doma v modlitebně. Příští neděli na Velikonoční bohoslužby — v sobotu večer, v neděli a v neděli večer. A pak se vracím do Kalifornie. Byli bychom opravdu rádi, kdybyste vy všichni z okolí Kalifornie, kdybychom se tam všichni viděli. Mám dojem, že Billy rozeslal chybná

oznámení. On tam pokud vím, napsal hotel Biltmore, tam to sice mělo být, ale oni to místo nedostali; a tak by to mělo být v hotelu Embassy. A kdokoli z těch lidí Plného evangelia tam z toho okolí, oni vám to řeknou, pokud tam někde budete.

⁶ A pak se odtamtud vrátíme a já potom odjíždím do Jižní Afriky. Přesně za měsíc ode dneška poplujeme směrem do Jižní Afriky v očekávání na velký úspěch v Pánu, asi ve třech zemích tam na jihu. A tak vás velmi prosíme, abyste se za nás modlili. Já se už s vámi asi neuvidím, dokud se nevrátíme, pokud Pán dá, že bychom tam odjeli. A doufám, že když se vrátím, budu mít pro vás dobrou zprávu.

⁷ Když jsem tam byl minule, myslím, že jsem tam měl to největší shromáždění, jaké mi Pán kdykoli dal. Jednou, když jsem udělal modlitební výzvu — a to bylo uprostřed primitivních domorodců — pokud vím, bylo jich tam třicet tisíc, kteří najednou přijali Krista. A my jsme si mysleli, že oni měli na mysli uzdravení těla, protože jich tam bylo najednou dvacet pět tisíc uzdravených. A druhý den, starosta Durbanu, kterým je Sydney Smith řekl: „Jdi k oknu, a podívej se dolů na ulici.“ A tam byl nákladák za nákladákem, plně naložené berlemi a zdravotními pomůckami — vrchovatě plné. A ony jely, a za nimi šlo množství těch domorodců (kteří byli proti sobě ve válečném stavu), a oni kráčeli ulicemi města a zpívali ve svém domorodém jazyce „Jenom věř“. Řeknu vám, moje srdce oplývalo uspokojením, jako... když vidíš něco takového, bratře Shoresi, pak cítíš, že tvá práce nebyla marná. Vidíte, vaše námaha.

⁸ Doufám, že to Bůh znovu zopakuje. Ne proto, že tam na jih jedeme my, ale protože očekáváme příchod Páně. Jak říká ta píseň, hledáme tu malou ztracenou ovečku. A On nemůže přijít, dokud ta ovečka nevejde. Jedna každá musí být v ovčinci. On nezavře dveře, dokud tam ta poslední nevejde.

A tak, bratři kazatelé, jsem si jist, spolu s vámi, že dnešního dopoledne usilujeme o nalezení té poslední ovce. Ona může být dnes dopoledne v Phoenixu. Nevím. Ale když ta poslední ovce vejde, pak Pastýř zavře dveře. [Někdo říká: „Bratře Branhame, mohl bych říct jen slovíčko?“ a pak mluví o něčem, co zapomněl oznámit.]

⁹ Jsem takový, že si musím poznamenat téměř všechno, co musím říct. Ale jak stárnu, zjišťuji, že to je čím dál tím horší, abych si to pamatoval, a proto si ty citáty Písma poznamenávám, a tak dále. Kdysi jsem si mohl seřadit na padesát citátů v paměti a nikdy jsem... mohl jsem všemi procházet, ale od té doby jsem už prošel spoustu

náročných mil.

10 A tak vyhlížíme příchod Páně. Ať vás Pán všechny žehná. A potom, přijdete sem, myslíte si... posadíte se a posloucháte svědectví těchto lidí a myslíte si: „Když vstanu, rád bych také o tom něco řekl.“ A je toho tolik, co bychom o tom mohli říct, mohlo by nám to zabrat celý den. Ale já si toho opravdu velice vážím. A ať tato malá skupina pokračuje ve svém růstu. Ať každá církev ve Phoenixu neustále roste až do Ježíšova příchodu, to je moje upřímná modlitba. A teď si myslím, abychom se trochu uvolnili, povstaňme na chvíli k modlitbě. Souhlasíte?

11 Všemohoucí Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, kterého jsi vzbudil z mrtvých, a dal jsi nám Ho jako oběť, a jako Pána a Spasitele, jsme Ti vděční, za tu výsadu, kterou jsi nám poskytl dnes dopoledne, abychom se mohli postavit ve Tvé přítomnosti, spolu s Tvým lidem, který jsi vykoupil; a vyhlížíme ten slavný druhý příchod, kdy nás přijmeš k sobě.

12 Pokud je tu mezi námi nějaký hřích, Pane, očisti nás yzopem. A prosíme, nebeský Otče, abys uzdravil každou nemocnou osobu, která je uprostřed nás. A pokud by tu byl jen náhodou někdo, kdo Tě nepoznal v tom velikém křtu Duchem svatým, za který tak usilovně bojujeme — Tys řekl, že to „musí“ být na základě Písma pro tento poslední den — prosíme, Bože, aby On na nás všechny dnes sestoupil a čerstvě nás pokřtil do toho Těla, a přivedl rovněž ty, kteří jsou vně, Otče.

13 Požehnej nám, když budeme číst Tvé Slovo, a snažit se promluvit z Tvého Slova o tom, co je pravda. Zavři naše ústa na to, co pravda není, a otevři naše srdce a ústa na to, co pravda je, když se Ti odevzdáváme. Použij naše ústa k mluvení, naše uši k slyšení a naše srdce k přijímání. Protože o to prosíme v Ježíšově jménu, který ustanovil, aby to tak bylo. Amen.

14 Rád bych přečetl ze svatého Slova tři místa v Bibli. Pokud si je chcete poznamenat, a chcete si to později přečíst pro hlubší pochopení, budu velice rád, když si to poznamenáte. Místa, která chci přečíst jsou, Matouš 28:1–10 a potom Zjevení 1:17, 18, Římanům 8:11. Ještě jednou to zopakuji. Tedy, Matouš 28:1–10, Zjevení 1:17, 18 a Římanům 8:11.

15 Blížíme se teď k Velikonocím, a když hledáte a zapisujete si ta místa, myslím si, že ten nadcházející týden, je ten nej... je to historicky nejdůležitější týden, ze všech týdnů v roce. Myslím si, že to je ta

největší věc, kterou budeme tento týden oslavovat, tento nadcházející týden, je to ta největší událost, která se kdy na této zemi stala. Nemyslím si, že by ji cokoliv jiného mohlo překonat. Řeknete: „Dobře, ukřižování bylo velké.“ Ale mnoho lidí zemřelo. Mnoho lidí bylo ukřižováno, dokonce i toho stejného dne, jako náš Pán. Ale je jen Jeden, který vstal z mrtvých. A tím to bylo zpečetěno.

Matouš 28:1–10

¹⁶ A teď bych to rád přečetl. Je to tak trochu předvelikonoční poselství, pokud Pán dá, asi čtyřicetiminutové. Přečtěme si tedy z evangelia svatého Matouše z dvacáté osmé kapitoly, od začátku:

Když pak končila sobota a svítalo na první den týdne, přišla Marie Magdaléna a ta druhá Marie, aby se podívaly na hrob.

A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť Pánův anděl sestoupil z nebe, a když přišel, odvalil kámen ode dveří a posadil se na něm.

Jeho obličej byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sněh.

A strážní se strachem z něj roztrásli a zůstali jako mrtví.

Anděl pak odpověděl ženám: „Vy se nebojte. Vždyť vím, že hledáte ukřižovaného Ježíše.

Není tu, neboť vstal, jak předpověděl. Pojďte, pohledte na místo, kde ležel Pán.

Jděte rychle a řekněte jeho učedníkům, že by vzkříšen z mrtvých. A hle, předchází vás do Galileje. Tam ho spatříte. Hledte, řekl jsem vám to.“

A tak rychle odešly od hrobu s bázní a velikou radostí a běžely, aby to oznámily jeho učedníkům.

A když to šly oznámit jeho učedníkům, vtom se s nimi setkal Ježíš a pozdravil je. Přistoupily tedy, objaly jeho nohy a poklonily se mu.

Tehdy jim Ježíš řekl: „Nebojte se, jděte a oznamte mým bratrům, ať jdou do Galileje, a tam mě spatří.“

Zjevení 1:17, 18

¹⁷ Ve Zjevení první kapitole, sedmnáctý a osmnáctý verš:

Když jsem Jej spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. Ale on na mě položil svou pravou ruku a řekl mi: „Neboj se. Já jsem Ten první i poslední, ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Amen. A mám klíče pekla i smrti.“

Římanům 8:11

V knize Římanům, osmé kapitole, začneme jedenáctým veršem:

Jestliže tedy Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vás, pak Ten, který vzkřísil z mrtvých Krista, obživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha přebývajícího ve vás.

No, doufám, že Pán Ježíš přidá své požehnání k těmto přečteným slovům.

18 Jelikož Velikonoce... Označil jsem si to ve svém srdci, jako nejvýznamnější shromáždění, nebo největší událost roku. (Promiňte, moment. Není to příliš hlasité? Nedělá to příliš velký rámus? Je to dobré. Slyšíte mě tam dobře? Neslyšíte? Je to teď lepší? A teď je to lepší? Nesmím stát moc blízko.) No, proč to říkám, protože o Velikonocích On potvrdil to, co bylo řečeno v Bibli. Všechna Písma, která byla napsána o Něm, i o tom, co měl vykonat, On zpečetil své Mesiášství, když vstal z mrtvých — Velikonoční pečeť.

Dnes je toho tak mnoho. Tvrdíme, že kupujeme Velikonoční pečeť. No, rád bych dnes dopoledne mluvil na téma Velikonoční pečeť.

19 Je to pečeť jiného druhu než ta, kterou si můžeme koupit za své peníze, jako razítko na naše dopisy, myslím, že Sdružení proti tuberkulóze, nebo jak tomu říkají, myslím si, že tato pečeť je trochu jiná. A jelikož Velikonoce jsou pro nás křesťany tím největším dnem roku pro nás, kteří tvrdíme, že jsme Božími dětmi, chtěl bych se pokusit do toho proniknout, abychom viděli, jaké bychom měli mít společenství s touto velkou věcí, kterou Kristus pro nás vykonat.

20 Slovo Boží bylo vysloveno mnoho a mnoho staletí, před Jeho příchodem: O Jeho ukřižování, o Jeho smrti, o Jeho utrpení, a také o Jeho zmrtvýchvstání. Budeme to možná slyšet v těch shromážděních v tom nadcházejícím týdnu, když budeme poslouchat naše rozhlasové programy, a stejně tak v našich sborech, od našich pastorů, a tak dále, v tom budoucím týdnu. Ale ze všech těchto dnů a všech těchto věcí, které Ježíš vykonat... A my si opravdu vážíme všech Jeho důkazů z Božího Slova a z toho, co udělal, aby to vyplnil: uzdravení nemocných,

křísení mrtvých, vyhánění ďáblů, kázání Evangelia chudým, a naplnění každého Slova, o kterém Bůh řekl, že je vyplní, když přijde. A rovněž za Jeho utrpení, za naše hříchy, aby se stal místo nás smířením za naše hříchy na kříži, kde to nikdo jiný nemohl vykonat než On.

²¹ Ale přesto všechno si myslím, že Velikonoce to všechno zpečetily. Protože na zemi byli proroci, kteří prorokovali před Ním; na zemi byli proroci, kteří uzdravovali nemocné, dokonce křísili mrtvé, a dělali tytéž věci, které dělal Ježíš — ale Velikonoce to dokázaly.

Jan 10:18

²² Ony navěky zpečetily Boží Slovo pro opravdové věřící. Všechna beznaděje a pochybnosti byly rozptýleny toho velkolepého rána. Člověk byl zavřený, vlastně se ocitl ve věznici, včetně nábožných lidí až do tohoto dne; protože oni byli svědky velkých náboženských hnutí, působení Ducha svatého a tak dále, ale když člověk zemřel, vypadalo to, jako by byl se vším konec. Ale když přišel ten Jeden a řekl: „Mám moc svůj život položit a mám moc ho zase přijmout,“ a pak šel a dokázal to, co řekl. Pro mě je to zpečetěno — když je něco řečeno, a pak je to vzápětí dokázáno.

²³ Jestliže člověk řekl... Jako Kolumbus, on věřil, že svět je kulatý, a pozoroval lodě (jak nám to bylo řečeno), jak ony připlouvají a mohl vidět stěžeň, dříve, než uviděl loď. To byl pro něj důkaz, že svět je kulatý. Lidé tomu v těch dnech nevěřili, ale on byl muž s vizí, šel za tím, aby dokázal přesně to, jaká byla jeho vize, a co považoval za pravdu. A Bůh měl v úmyslu dokázat, že Jeho Slovo je pravda. A byl jenom jeden Muž, který to mohl udělat, a to byl Ježíš; a On přišel a dokázal, že to je pravda.

²⁴ A tím to bylo zpečetěno. To rozdrtilo všechny ty pečete nejasností a rozptýlilo všechny předsudky jiných náboženství, a tak dále, když povstali ti velcí lidé a vyřkli veliké a podivuhodné věci; ale všichni tito muži se ocitli v hrobě. Ale naše křesťanské náboženství je to jediné, které má prázdný hrob. A pro mne to je důkaz toho, že On je Bohem mrtvých a Bohem živých. On může vzkřísit mrtvé znovu k životu. A tato oživující moc, Jeho oživující Duch dokázal během všech těchto let, že On je ten jediný, který může vzkřísit mrtvé zpět k životu.

Zjevení 1:18

²⁵ A když o Velikonocích dokázal díky Svému zaslíbení tu velikou vítězí moc, kterou měl, On dokázal, že mohl přemoci smrt, peklo a hrob. „Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. A mám klíče pekla i smrti.“ Jak by si někdy někdo dovolil něco takového říct! A On

nejen, že to udělal, ale dokázal, že měl to, co o sobě tvrdil.

²⁶ A myslím: „Bože, přibliž ten den, abychom my, jako křesťané, kteří věří této Bibli, byli schopni dokázat to, o čem mluvíme.“ To je to, co působí, jak to bylo před chvílí řečeno, „sůl této země“, ta sestra to řekla, je to tak, svět očekává tuto sůl. A když my můžeme dokázat naším životem a touto Bibli, že naše životy to Slovo potvrzují, že je dnes živé, že... to je ten den, který my vyhlížíme.

Římanům 8:11

²⁷ Slovo... „Ten Duch,“ Římanům 8:11 říká: „Jestliže Duch, který vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých, přebývá ve vás... On oživí rovněž vaše smrtelná těla.“ On nám nejen dokázal, že byl Jahve Vykupitel, a že měl moc nad smrtí, peklem a hrobem, ale zajistil nám rovněž přístup k tomu stejnému Duchu, abychom my, my sami mohli mít tu jistotu, že i my jsme oživeni tímto Duchem. Protože jestli ten Duch, který vzbudil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vašem těle, On rovněž oživí vaše, smrtelná těla.

No, to slovo oživit znamená „navrátit zpět k životu po předcházející smrti.“ Poté, když zemřelo, je znovu oživeno.

Svět byl zavřený po mnohé věky ve svých pochybnostech, dokud to nebylo dokázáno. Nejenže o tom bylo mluveno, ale to bylo dokázáno. A myslím si, že všechno, co má nějakou hodnotu...

Matouš 28:19; Marek 16:15, 17

²⁸ Jak Ježíš řekl: „Jděte a učte všechny národy a dokazujte jim a demonstруйте moc Boží. Tato znamení budou provázet ty, kdo věří.“ Těm, kterým to zaslíbil a kteří říkají, že věří. On nám dává jasné porozumění toho, že tato znamení budou provázet ty, kteří věří. To bude důkaz jejich svědectví.

²⁹ No, my můžeme říct, že „věříme“, ale dokud nebudeme mít to znamení, které to potvrdí, o kterém On řekl, že bude na nás, pak jsme jenom věřící, kteří to vyznávají, a ne věřící, kteří to vlastní.

³⁰ Tudíž si zapamatujte... Před několika dny jsem poslouchal rozhlasové vysílání, program KAIR v Tucsonu, a ten kazatel se tam postavil proti nám, proti letničnímu náboženství, a řekl, že to není nic než podvod — neposlouchat to, že je to bludné. A řekl, že každý člověk, který mluví v jazycích, a tak podobně, a tvrdí, že uzdravuje nemocné modlitbou, a tak dále, že je potřeba se od toho držet zdaleka a modlit se za tyto ubohé lidi nacházející se v takovém stavu, protože se ocitli v bludu, a něco s těmito lidmi není v pořádku. Ó, jak rád bych si chtěl

s tímto bratrem aspoň na chvilku promluvit!

³¹ Řekl, že to bylo dáno pouze pro apoštoly v den Letnic, a tím to zhaslo. Ale já jsem zjistil, že tyto dary ustanovil Pavel o třicet let později v církvi. V 1. Korintským v 12. kapitole, on ustanovil v církvi tyto dary: mluvení v jazycích, zázraky a všechny tyto dary... to bylo ustanoveno v církvích.

Marek 16:15, 17

Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kaďte Evangelium všemu stvoření.“

Kam až? „Do celého světa.“

Komu? „Každému stvoření.“ Oni to ještě doposud nevyplnili.

„A tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří.“

Kam až? „Do celého světa.“

Komu? „Každému stvoření. Ta znamení budou provázet ty — na celém světě, a každé stvoření — tato znamení je budou provázet.“

Marek 16:17, 18

³² „V Mém jménu budou vymítat ďábly; budou mluvit novými jazyky. Pokud by vypili nějaký smrtelný jed nebo vzali hada, nebo vypili něco smrtelného, neublíží jim to; na nemocné budou vkládat ruce a ti se uzdraví.“ To bylo Jeho poslední pověření pro církev. Marek, šestnáctá kapitola.

Galatským 1:8

³³ Pavel ustanovuje tyto dary v církvi o třicet let později, a ke Galatským 1:8 říká: „Kdyby vám dokonce anděl z nebe kázal jiné evangelium než to, které jste již přijali [vidíte, které už bylo kázáno], ať je proklet.“

Já věřím, že Letnice začaly, a neskončily. Věřím, že to má být pro všechno stvoření, ve všech dobách, na všech místech, že Letnice by měly navždy trvat, to Letniční požehnání, ono by mělo spočívat na lidech.

Tedy, čím je to Letniční požehnání? Ono je potvrzením vzkříšení.

Jan 14:19

³⁴ Není tedy divu, že to Evangelium samo o sobě znamená „dobrá novina“. Dobrá zpráva o čem? Že On vstal z mrtvých. „Protože já žiji, i vy žít budete.“ Vy, kteří jste byli jednou mrtví v hříších a přestoupeních, Bůh nás spolu oživil skrze toho Ducha, kterým vzkřísil Ježíše z mrtvých, a my jsme teď posazeni v nebeských místech

spolu s Ním, a máme s Ním obecenství a mluvíme s Ním. Jaká je to radost povědět o té události lidem, kteří věří, že to je pravda!

Římanům 8:11

35 A zamýšlím se dnes nad tím, co se děje. Přivádíme lidi opravdu k Bohu, nebo je přivádíme pouze do nějaké církve? My je musíme přivést ke Kristu, tam kde je oživující moc. Určitě je dobré chodit do kostela. Ale pokud děláme jenom to, pak to nestačí. Když chodíte do církve, to je dobré. Ale přijďte až ke Kristu, z církve, protože my, pokud očekáváme, že budeme v tom obecném vzkříšení, musíme přijmout tuto oživující moc, protože to je ta jediná věc, která je nás schopna vyvést z mrtvých. „Jestliže tedy Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vás, On rovněž oživí, [přivede k životu] vaše smrtelná těla.“ Jaké je to pro nás zaslíbení!

Matouš 28:20; Jan 14:19

36 Všimněte si, ta skutečná podstata tohoto zmrtvýchvstání je říct, ukázat, dokázat, že Ježíš vstal z mrtvých. On není mrtvý; On žije. Žije tady. Je v nás. „Budu s vámi, ve vás. Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte, protože já budu s vámi, i ve vás, až do skonání světa.“

37 Tedy, jako křesťané, všichni tvrdíme, že On žije a byli jsme oživeni z mrtvých k životu skrze Jeho Ducha. A pokud jsme oživeni nebyli, pak jsme nebyli přivedeni k životu.

A teď bychom rádi tuto myšlenku, bude-li Pán chtít, podrobněji rozebrali, a tak trochu o tom během několika minut učili — jakým způsobem jsme oživeni, a jestli si můžeme být jisti, že je to pravda?

No, tohle se týká vašeho vlastního života. Týká se to mého života. To je kde...

38 Pokud toto není pravda, co chci teď říct, pak bych byl jedním z nejhoupějších lidí na světě. Vydal bych svůj život všanc za něco, co za nic nestojí a stejně tak i vy. Ale pokud je to pravda, pak jsem dlužný vydat všechno, čím jsem. Jsem dlužný udělat všechno, co mohu, za tu věc, za kterou stojím. A myslím si, že bychom nikdy neměli ztrácet naše nadšení.

39 A když vidíme, jak se blíží Velikonoce, dělá to ve mně něco, když si uvědomím, že toho dne byla ta věc v Božích očích zpečetěna navěky.

40 No, sledujeme, že to je tentýž Duch, který Ho vzbudil z hrobu, ten přebývá v nás. Jak je to možné? Ten Duch, který vzbudil Boha,

Ježíše z mrtvých, že přebývá v nás. No, je to Duch, který oživuje. To není Slovo, které oživuje, je to Duch, který to Slovo oživuje, nebo dává tomuto Slovu život, dává mu křídla k letu, dává k tomu přístup. Je to Duch, který to způsobí.

⁴¹ Pšenice sama o sobě je jen pšenicí, ale když do té pšenice vejde ten oživující život, pak jí dává život. A my, kteří jsme byli kdysi mrtví — byli jsme sice stvoření k obrazu Božimu, ale přesto mrtví ve svých hříších a přestoupeních — Bůh má nějakou cestu, jak dostat tento oživující život do vašeho smrtelného těla.

Jan 1:1, 14

⁴² No, já teď mluvím o vašem těle. Ježíš byl tím Slovem. Věříte tomu, že ano? „Na počátku [Svatý Jan 1] na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a Bůh bylo to Slovo... a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

⁴³ A teď, když tento zaslíbený Mesiáš, On oživil každé Slovo, které bylo prorokováno, a které měl vykonat: uzdravovat nemocné, a jak se měl narodit z panny, to všechno — a to, co se ukázalo jako pravda. On byl tím Slovem projeveným tady na zemi, ale On to nemohl všechno udělat jako člověk. Bylo k tomu třeba přebývajícího Ducha — Ducha Božího, aby oživil tato zaslíbení v Něm.

Jan 14:10

⁴⁴ Doufám, že to teď naprosto jasně pochopíme. Ježíš, On sám byl člověkem, tím tělem, ale bylo potřeba Ducha v Jeho nitru — toho Ducha. „To ne já konám ty skutky, je to Otec, který ve mně přebývá. On je tím, který koná ty skutky.“ Ježíš sám o sobě byl tím Slovem, protože byl... Předtím než Bůh... to není špatné slovo, když to takhle řeknu před tímto zástupem, a doufám, že to správně pochopíte, ale On byl předurčen skrze Boží předzvědění — jak měl probíhat Boží plán, že On pošle Vykupitele a tento vykupitel bude moci být jenom Jeho vlastním Synem.

A potom, to bylo Boží zaslíbení po celou dobu, počínaje zahradou Eden, Božím zaslíbením, že Ježíš tady bude.

⁴⁵ On tu byl jako Muž narozený z panny, ale bylo potřeba Božího Ducha, který by pro Něj toto Slovo oživil. A On byl tím oživeným Slovem — tím Slovem oživeným pro Jeho hodinu.

⁴⁶ Nastal čas, kdy jste měli mít Vykupitele. Zákon neuspěl. Jiné věci selhaly. A teď byl potřebný Vykupitel a On byl tím zaslíbeným Vykupitelem. On byl oživeným Slovem Božím.

47 Tak tedy, jestliže tentýž Duch, který byl na Něm, aby se stal v tom věku Vykupitelem, kterého jsme přijali... Tedy, to zaslíbení pro ty poslední dny, to, co se stane, jestliže se stanete částí tohoto Slova, jste vykoupení spolu s Ním; protože ten stejný Duch, který přebýval v Kristu, přebývá ve vás, a oživuje váš život v tomto věku. A rovněž v tom konečném čase oživí vaše smrtelná těla tím, že je znovu vzkřísí. To dokáže odstranit každou beznaděj, když se na to tímto způsobem podíváme, a to je pravda.

Římanům 8:11

48 Tady v Římanům nám to Pavel dokazuje. „Jestliže tedy Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vás, On rovněž oživí vaše smrtelná těla.“ To je tentýž Duch, který vzkřísil Jeho a který vzkřísí opravdově věřící k věčnému životu. Jestliže Duch, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, se zabydlí ve věřícím, oživuje věřícího k věčnému životu.

49 Existuje jenom jedna forma Života; jeden věčný Duch, jeden věčný život, a tím je Bůh. Bůh, jediný, je věčný. A pak my, když jsme Jeho děti, pak jsme částí Jeho samého — to znamená atributy Jeho myšlenek. Myšlenka, když je vyjádřena, stává se Slovem. A tak každý jednotlivec tady, který je vlastníkem tohoto věčného života, byl před založením světa již v Božích myšlenkách.

50 Toto je jediný způsob, jak to může být, protože vy jste pouhým atributem. Je to vyjádření myšlenky, která se stala Slovem, a Slovo vzalo na sebe život, a to je věčné. Proto máme věčný život. Na tom stejném principu, jak ten velký Syn Boží, ten Vykupitel... Stáváme se syny a dcerami Božími skrze toho samého Ducha, skrze totéž předzvědění Boží.

51 Podívejte se na ty miliony lidí na zemi, které to nepřijaly, když tady byl Ježíš. Ale jak vděční bychom dnes ráno měli být, když můžeme vidět, že máme bezprostřední důkaz a biblické potvrzení, že jsme byli zahrnuti v tomto velikém ránu zmrtvýchvstání, které přichází, v těch velkých Velikonocích. My už teď máme závdavek v našich smrtelných tělech. Samozřejmě, že ti předurčení budou první, kteří budou oživeni, když Duch svatý sestoupí, aby si nárokoval Svě vlastnictví.

52 No, teď přichází na řadu velké sdělení; a chtěl bych, aby se to moji spolubratři kazatelé, vynasnažili pochopit. Na počátku Bůh, ten veliký Duch... On tehdy dokonce ještě nebyl Bohem. Byl tím Věčným. Bůh je objektem uctívání. A nebylo nic, co by Ho uctívalo. Nebyli tu andělé, nebylo tu nic — pouze samotný Bůh. Jenom On je věčný. Ale

aby mohl být Bohem, muselo existovat něco, co by Jej uctívalo; a tak stvořil anděly a bytosti a cheruby, a tak dále, aby Ho uctívali. Ten Jeho velký plán se začal odvíjet.

53 Ale pamatujte, vy v té podobě, ve které jste dnes ráno, pokud jste tehdy nebyli v Jeho myšlenkách, nejste ani teď. Protože vy, ve vás, je-li určitá část, která je věčná; potom to, co je věčné, náleží jediné Bohu.

54 V Bohu bylo Jeho myšlení o vás, jak sedíte právě na tom místě, kde jste. V Jeho myšlení jsem stál dnes ráno za touto kazatelnou, protože On je nekonečný a ví všechno. A proto mohl znát konec před počátkem, protože je věčný. A vy, kteří jste synové nebo dcery Boží, tehdy jste byli v Jeho myšlení již na začátku.

A pak když přijde Duch svatý... A vy, kteří jste na zemi, chodíte tu jako hříšníci, ale tam hluboko ve vašem životě se něco nachází, nevíte, co se to tam děje, ale jste lační.

55 Slyšel jsem jednoho presbyteriánského bratra, slyšel jsem baptistu, který o tom hovořil (kdysi, on byl baptistou svobodné vůle, kázal, kde jen mohl, můj spolubratr), že je něco v tobě, co jsi tam nikdy nevložil. Je tam něco, po čem jsi nemohl toužit, aby se tam nacházelo, něco, co jsi tam nikdy nevložil. Je to něco, co je v rozporu s tvou vlastní přirozeností. Je to projev Božího předzvědění.

Matouš 3:17; Marek 1:11; Lukáš 3:22

56 Boží Slovo, neboť se Ježíš narodil jako Syn Boží, aby byl Emanuele, byl plně vyjádření Boží v člověku... On Ho zastihl v dokonalé poslušnosti, tam u řeky Jordán, kde Ho prorok pokřtil. A hned, jak Ho poslechl a vyšel z vody, nebesa se před Janem otevřela a uviděl Ducha svatého sestupujícího z nebe, který řekl: „To je můj milovaný Syn.“ Dokonalá poslušnost. Duch Ho našel v poslušnosti.

57 Ó, zbloudilý muži nebo ženo, když tady dnes dopoledne sedíš, a je-li v tobě něco, co ti říká, že to je pravda, pak je to Duch svatý, který tě hledá, aby tě přivedl k poznání pravdy v této hodině, v níž teď žijeme. Ne v nějaké hodině v minulosti, ale v této hodině.

Joel 2:28; Marek 16:17; Skutky 2:17

58 Byly tisíce takových, kteří byli poslušni v hodině, která již pominula, ale tady nastala hodina tohoto přítomného času. To je hodina, kdy se měl Ježíš zjevit. A tam stálo Slovo, stáli tam lidé, a tam probíhal projev Boží, jako důkaz potvrzení, že to je pravda. A jakožto letniční lidé dneška, dovolte mi říct toto, my stojíme v těch posledních

dnech, a zde, kde Bůh zaslíbil, že vyleje svého Ducha na veškeré tělo a kdy Jeho synové a dcery budou prorokovat. „Znamení budou provázet ty, kdo věří.“ To je ta hodina. To je to, co způsobuje to uskutečnění ve vás.

⁵⁹ Jak jsem tu před nedávnem řekl (mohlo to znít trochu škodolibě, ale doufám, že ne dnes ve vašem případě). Jeden farmář nasadil kvočnu a on měl orlí vejce. Kolik z vás si vzpomíná na ten příběh o staré orlici, která vylíhla toto... nebo vlastně o kvočně, která vyseděla malé kuřátko nebo orlí vejce pod svými slepičími křídly. Vidíte, jedná se o atmosféru. Presbyteriánská církev, Metodistická církev, Baptistická církev — každá z nich může vysedět tyto orly. Jistě, jedná se o atmosféru, která to způsobí. Jak měl ve zvyku říkat doktor Bosworth: „Můžete vzít slepičí vejce a položit ho pod štěně a přivázat ho tam, a pod tím štěnětem se vylíhne kuře.“ Proč? To je ta atmosféra. A když moje církev nebo kterákoliv skupina, která se spolu shromažďuje a modlí se tak, že od sebe odhodí vyznání víry a takové věci, a budou se dívat Bohu přímo do tváře, tak se narodí orlíčata, tak jistě, jako že tady stojím.

⁶⁰ A to je právě to, co si myslím, že udělala tato skupina obchodníků, ona se pokusila prolomit tuto atmosféru. My se stáváme až příliš diferencovaní. Jeden patří k tomu nebo k tamtomu. Probořme se touto atmosférou a vejďeme do atmosféry nebeského uctívání. Vejďeme opravdu do této atmosféry.

⁶¹ Orlíčata se mohou narodit z každé jednotlivé církve, všude. A ten malý orel se procházel s kvočnou dlouhou dobu, ale to kdákání se mu trochu protivilo. On nerozuměl, co tím ta kvočna myslela, když začala vyhrabávat tam v ohradě na hnojišti nějaké zbytky. To nebyl pokrm pro něj. Ona jedla červy a tak dále, které orlíčata nejedí. A tak se mu to všechno protivilo. A tak je to se všemi. On byl takovým škaredým káčátkem. On byl — nechci, aby to znělo škodolibě — možná byl baptistou svobodné vůle... nebo někým takovým, nebo presbyteriánem.

⁶² Ale víte, jednoho dne... jeho matka věděla, že snesla vejce. A tak někde musí být její dítě. A tedy rozprostřela svá veliká křídla do větru a začala hledat a pátrat, a volala z plna hrdla. Jednoho dne, když přelétávala nad *slepičím* dvorkem, kde bylo to malé orlíče, ono uslyšelo nějaký povědomý křik... Sice ho ještě nikdy neslyšelo, ale znělo mu hodně blízce a uvědomilo si, že to byla jeho pravá matka. Ona volala svého syna. Hledala ho.

⁶³ A tak Bůh v každém věku určil Svou církev pro ten daný věk — poselství pro daný věk. Oni mohli mít zákony a všechno možné, co chtěli; ale když přichází ta hodina, svatý Duch Boží, který na počátku měl myšlenku a vyslovil ji pro ten věk, Duch pak hledal to „vejce“. A když ono uslyší to poselství, pak tu není žádná církevní denominace, která by ho mohla zdržet. Ono se povznese na Výsost. To se musí stát.

Jan 10:4, 5, 27

⁶⁴ Je to jiný druh ptáka. To je jiný druh stvoření. To je orel a on *rozhodně* uslyší to zvolání: „Mé ovce slyší Můj hlas.“ A někdo řekl (bratr Williams), „pastva pro ovce“. „Mé ovce slyší Můj hlas a za cizím nepůjdou.“

Jan 10:4, 5, 27

⁶⁵ Bez ohledu na to, jak loajální ta církev je, jak velké jméno dosáhla, ale když: „Mé ovce slyší Můj hlas [kterým je to Slovo], za cizím nepůjdou,“ půjdou rovnou za tím Slovem. Ony to dokáží udělat. Působí to pro ně jako magnet.

⁶⁶ Jednoho dne jsem byl v Indianě na návštěvě v železárnách. A najednou zazněl bzučák. Všichni sundali zástěry, a začali zametat pod svými soustruhy a smetali to všechno doprostřed, všechny ty špony, které tam byly po celodenní práci. Já jsem kráčel vedle muže, který mi všechno vysvětloval a on řekl: „Teď sleduj.“ Každý uklidil svůj pracovní stůl, a pak se postavili stranou. A on tam někde vzadu stiskl knoflík, a v tu chvíli se začal přibližovat velký magnet. A on všechny ty železné špony ty všechny piliny, ty malé kousky kovu, které tam zůstaly po obrábění těch výrobků, přitahoval nahoru. A pak odjel. Magnet se vypnul a všechn ten odpad spadl do takového trychtýře, aby byl znovu přetaven na nějaký kus materiálu, na to stejné — třeba na hřídele nebo cokoliv, co oni právě vyráběli. Stál jsem tam a díval se, pak jsem se ponořil do sebe.

A řekl jsem: „Přemýšlím o něčem.“

On se zeptal: „Oč se jedná, pane?“

Řekl jsem: „Všimnul jsem si něčeho, co nebylo zvednuto.“

Řekl: „To byl hliník, a magnet hliník nepřitáhne.“

Řekl jsem: „Aha,“ řekl jsem: „Všiml jste si, že tam zůstal také kousek železa?“

„Podívejte, pane, ten kousek byl zaháknutý.“

Řekl jsem: „Aha.“ Když on ho vybral, řekl jsem: „A co se stane tam

s těmi?"

On řekl: „To všechno půjde zpět do drtiče, vysype se to do takového trychtýře, a pak se to vrátí zpátky, a udělá se z toho další kolo.“

Řekl jsem: „Sláva, Pánu!“

⁶⁷ Tak je to, rozumíte. Tam na obloze se nachází veliký magnet, na který Bůh jednoho dne přiloží prst. Žádný člověk nezná dobu Jeho příchodu, dokonce ani andělé v nebesích ji neznají. Jenom Bůh ji zná. Ale zůstaly tu nějaké úlomky, které pocházejí z této Bible — ti bibličtí křesťané, věřící této hodiny. Někdo z nich mohl být v jiném dni hřídelí. To mohla být jiná část. A to všechno má zhotovit ten veliký Boží stroj, ale musí to být zformováno v tom hrnci velkého Božího trychtýře, a odlitý nový odlitek k obrazu Božímu. Ale jenom z těch, kteří jsou zmagnetizovatelní, pouze ti budou vzati. Ó, jaká výsada, že můžeme vědět, že je tu něco na tom zmrtnýchvstání, co se týká i nás!

⁶⁸ A teď si všimněte, rozpoznajte to volání Božího Slova, které je částí... a je to volání Orla k orlu. No, kdyby ta matka vydala výkřik káněte, on by ji nepoznal. On by si klidně zůstal tam na tom dvorku. Ale to byl opravdu výkřik Orla. A v nitru toho malého se ozvalo něco, co jej upozornilo, že je orlem; a tak je to s každým opravdovým věřícím.

⁶⁹ Když zaznívá kázání Božího Slova a je potvrzeno a dokázáno, že je to Boží Slovo pro tuto hodinu, pak se něco uvnitř toho věřícího děje — nezáleží na tom, jak byl jeho otec věrný nějaké církvi, nebo jak věrná byla jeho matka, nebo jeho prarodiče, pokud ta církev vyučuje v rozporu s poselstvím této hodiny ohledně křtu Duchem — pak se v něm ozývá něco, co křičí proti tomu. On ten dvorek opustí. Musí to udělat. Kdysi ty slepice mohly být v pořádku, ale teď je to hodina orla, rozumíte. V tom je ten rozdíl. Je to něco, co musí opustit ten starý kurník — a vzlétnout k blankytné obloze. A pak je toto pozemské tělo oživeno a přivedeno skrze tuto oživující moc Ducha k poslušnosti Božího Slova.

Jan 6:37, 44

⁷⁰ No, když je tento Duch svatý znázorněn jako Orel, letící nad krajinou a hledající věřícího, — „Nikdo nemůže přijít ke Mně, žádný člověk ke Mně nemůže přijít [i kdyby chtěl]. Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke Mně, ale nikdo ke Mně nemůže přijít z vlastní vůle.“ To není tvoje vlastní myšlení, něco, co tě táhne. Je to Bůh, který přitahuje. „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně.“

⁷¹ No, Duch svatý je tu na zemi a hledá jednotlivce, které Bůh

předurčil k životu pro tento věk. Jakmile takového najde, dělá totéž, co v případě Ježíše Krista, toho velkého super Syna Božího, který nás všechny vykoupil. Sestupuje dolů a zaujímá své místo přebývání v lidském životě.

⁷² No, všimněte si, přináší oživující moc. Tu oživující moc, která sestoupila na Ježíše, ona Ho tak oživila, že manifestoval každé zaslíbení Slova na Jeho den. Stejně tak Duch svatý, který na nás sestupuje v našem dni. Pokud to není jen pouhá napodobenina Ducha svatého, pokud to není nějaká ďábelská napodobenina Ducha svatého, ale jedná se o opravdového ryzího Ducha svatého, On projeví to zaslíbení na tuto hodinu.

⁷³ Když to přišlo na Luthera, tak to prokázalo zaslíbení na jeho hodinu. Když to přišlo na Wesleye, tak to prokázalo zaslíbení pro jeho hodinu. Když to spadne k dnešnímu dni, tak to prokáže zaslíbení na tuto hodinu. Když to připadlo na Mojžíše, tak to prokázalo zaslíbení na tamtu hodinu. Připadlo to na Noeho, tak to projevilo zaslíbení tamté hodiny. Když to připadlo na Ježíše, tak to prokázalo zaslíbení tamté hodiny, rozumíte. To je Duch svatý, který přichází dolů, aby oživil, oživil tyto lidi, kteří jsou Bohem předurčení, aby měli podíl ve vytržení. To znamená, jestli je opravdovým orlem, on porozumí poselství této hodiny, jen pokud je tím pravým orlem.

Tedy, ten malý orel, on se možná na tom slepičím dvorku najedl slušně, ale uvědomoval si, že to není tak docela správné. Ale potom, když uslyšel pravdu, on tu pravdu přijal.

Jan 5:24

⁷⁴ Tedy, v Janovi 14... spíše Jan 5:24, Ježíš to říká takto: „Kdo slyší má slova a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“ Jen pomyslete, jak jednoduché to je. „Ten, kdo věří.“ No, popravdě řečeno: „Ten, kdo to chápe.“

⁷⁵ Můžete jít na ulici a zeptat se nějaké prostitutky: „Věříš?“

„Jistě.“

„Věříš, že On je Synem Božím?“

„Samozřejmě.“

„Jsi pokřtěná?“

„Jistě.“

Můžete přistoupit k opilci a zeptat se: „Slyšel jsi to? Slyšel jsi kázat

toho kazatele?“

„Ano.“

„Věříš tomu?“

„Jistě.“

Jan 5:24

Vidíte, ale, „ten, kdo to chápe.“ Ten, kdo zná své místo v této hodině. „Ten, kdo slyší mé Slovo a věří Tomu, který mě poslal [přítomný čas], má život věčný... a nepřijde na soud, ale už přešel ze smrti do života.“

⁷⁶ Pak, když ten věčný život ve vás přebývá, je to závdavek toho, že jsi byl oživen ze smrtelnosti do nesmrtelnosti. Dovolte mi, abych to znovu zopakoval. Když jsi byl tímto Duchem nalezen, jako jednotlivec, a On na tebe sestoupil, On je tím závdavkem věčného dědictví, který Bůh pro tebe myslel, a který pro tebe připravil před založením světa. To je tvůj závdavek. Jako kdybys mě poprosil, abych ti dal dub a já bych ti dal žalud. Tedy, život, který je v tom dubu, se nachází v žaludu, ale ty musíš jen počkat, dokud on nevyroste.

⁷⁷ Stejně tak i my. Když přijmete Ducha svatého od Boha, je to Boží závdavek, který na vás čeká, který vás už poznal, a už jste byli zapečetěni tím zaslíbeným Duchem Božím do Kristova Těla. A když Bůh pohleděl dolů na Golgotu a viděl umírat Ježíše, tak On nejen... Ó! On zemřel za svou Nevěstu, za to Tělo, kterým je Církev Slova — Církev, věřící Slovu Božímu v tomto věku, i když se jedná o chodidla, tělo, hlavu, nebo o kteroukoli jinou část. Rozumíte?

Je to Kristus, který krvácel a umíral, a když na Něj Bůh pohlédl, viděl Jeho vzkříšení, a Církev vstala spolu s Ním o Velikonocích. No, teď bych chtěl, abyste si to všechno uspořádali dohromady, protože tady mám něco, mám tady ještě něco málo, co bych vám chtěl říci, bude-li Pán chtít.

No, všimněte si, to je závdavek neboli potenciál. Oživující moc zmrtvýchvstání, když přijmeš Ducha svatého, pak přebývá v tobě — závdavek.

⁷⁸ Všimněte si, jste na své cestě a dorůstáte do plného vzkříšení. Žádný strom nevyroste přes noc. On musí růst tak, jako my rosteme v milosti a poznání Boha. Jsme pokřtěni Duchem svatým. A teď, jako Letniční církev byla pokřtěna Duchem svatým začala růst. Větve musely uschnout, musely být odřezány, ale ten strom roste dál. Roste dál, protože on musí dorůst až ke vzkříšení.

⁷⁹ Jsou vedeni Duchem. (aby bylo Slovo pro vás věřící oživeno). Slovo je oživováno, když dorůstá k první větvi, k druhé větvi, třetí větvi a dál. Je to prostě stále oživováno. Duch svatý pokračuje v tom oživování ve vás. Všimněte si Letnic... jejich těla byla oživena novým životem, který přijali. A to způsobuje, že se cítím duchovně velice unešený!

⁸⁰ Uvažte, tam byli muži — rybáři, celníci, prosté pokorné ženy, obyčejné hospodyňky, prosté panny, dívky. Ony byly věřící. Věřily, že to byla pravda. Věřily, že když Ježíš zemřel — ony mu věřily — a On vstal z mrtvých, a ony věřily, že to musí být to absolutní svědectví Boží, když ON Ho oživil k životu.

⁸¹ Tedy, pak jdou k Letnicím, aby přijali výpis svého dědictví. Víte, co je to výpis? Je to, když byl oznámen převod dědictví. Oni tam šli, aby obdrželi svůj výpis, a byli oživeni. Ó, to bylo vzrušující! Oni by ten pozemek koupili — on byl pro ně zakoupený. Oni ho dostali.

⁸² Je to pravda nebo ne? „Viděli jsme Ho povstat, ale co teď s námi? My jsme svědci. Stáli jsme tam a viděli toho Muže ukřižovaného. Viděli jsme ta oblaka, která zastínila zemi, a tu temnou oblohu, a to zemětřesení, ten otřes, ona se nervově zhroutila. A pak, oni probodli Jeho srdce kopím; Pak, když byl uložen do hrobu; oni vzali Jeho tělo a položili Ho do hrobu Josefa z Arimatie. A pak zjistili, že třetího dne On znovu povstal. A pak řekli učedníci: ‚My jsme tohoto svědci‘. Viděli jsme Ho povstat. A víme, že On žije.“

Zjevení 1:17, 18

⁸³ Co to způsobilo? Odstranilo veškerý strach. Není tedy divu, že Ježíš řekl: „Nebojte se, byl jsem mrtvý, a jsem živý na věky věků.“ To odstranilo všechen strach, když to uviděli. Když ale přišli k Letnicím, pak obdrželi tu oživující moc, moc, která je přivedla k životu.

⁸⁴ A myslím si, že právě v tom, vy presbyteriáni a vy metodističtí bratři, jste to obdrželi potenciálně, když jste uvěřili v Pána Ježíše; ale ten výpis vám ještě nebyl doručen. To potřebuje zrušení všech předchozích břemen.

⁸⁵ Bůh dal Abrahamovi zaslíbení. Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost. Ale on zpečetil tu smlouvu pečeti obřízky. A Bůh vám dává zaslíbení potenciálně, že to obdržíte, a budete vzkříšeni. To tělo bude oslaveno spolu s Ním na konci času. Ale vidíte, vy musíte dostat to zrušení všech břemen k této listině. A to zrušení břemen nastane tehdy, když všechno, co bylo proti němu vzneseno, bylo odstraněno. A vy teď k tomu máte výpis. Máte pečeť. To patří vám.

Všechno, co je v tom obsaženo, patří vám. Amen!

⁸⁶ A když věříme v Ježíše Krista, jako našeho Spasitele, činili jsme pokání, dali se pokřtít a přicházíme, abychom v Něj věřili, Bůh přijímá naše pokání a naši víru v Něho, a posílá dolů ten výpis dědictví. Tím výpisem je jistota. Je to záruka, že všechno, co kdykoliv bylo proti vám vneseno, že jste z toho všeho důkladně činili pokání. Haleluja! A to vlastnictví je vykoupeno, a vy držíte v ruce tento výpis, jako záruku.

⁸⁷ Ať se vás někdo pokusí vyhnat z tohoto pozemku a říct, že vám to nepatří, jestliže máte tento výpis ve své ruce! Ať to jen zkusí. Neexistuje takový zákon, podle kterého by to mohl udělat, protože vy ten výpis máte. A neexistuje žádný ďábel, ani žádná církev, ani žádná teologie, která by mohla překročit hranice Božích důkazů a výpisů o tom, když nás křest Duchem svatým uznal v Kristu Ježíši.

⁸⁸ Jsme si právě tak jistí, že budeme vzkříšení, jak byl vzkříšen On, protože my jsme už byli potenciálně vzkříšení v Něm. Amen. A to všechno... Co to potom udělá s našimi smrtelnými těly? Obrátí to naše názory, mění naše představy. Nasměřuje naše city na věci, které přicházejí shora, na kouření, pití, hazardní hry — tyto věci, které jste kdysi dělali — ty jsou mrtvé, a vy jste oživeni touto oživující mocí. A to přivádí vaše tělo do stavu vytržení.

⁸⁹ Všimněte si, tehdejší letniční lidé, když byli oživeni Duchem svatým — poslouchajte mě! — když tam ta letniční skupina, tam nahoře, tam toho dne o Letnicích přijala svůj výpis dědictví od Boha... Jistě, to oslavilo jejich duše. Oni křičeli a viděli ohnivé jazyky, jak se rozdělily na jednom každém z nich. A to tak oživilo jejich těla, že ani nemohli mluvit svým pozemským jazykem. To oživilo jejich těla do nebeského jazyka — do toho místa, kam směřují.

Římanům 8:11

⁹⁰ Oživující Boží moc zatřásla jejich smrtelnými těly tak, že se celý jejich smrtelný jazyk proměnil. Byl proměněn na nesmrtelný jazyk. Jaká oživující moc! To... Něco, co patří... „Jestliže Duch, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vašich smrtelných tělech, On rovněž oživí vaše smrtelná těla.“

⁹¹ Potom jsme tedy oživeni mocí živého Boha. Jazyky — oživení k novému nebeskému jazyku, abychom k nim mluvili. To je vytržení, povznesení do jiného druhu atmosféry než té, ve které doposud žili. A také k novému oživenému životu v nich, který na ně sestoupil a který oživil jejich jazyk. Oni mluvili v nových jazycích. Ó, ano!

⁹² Teď to sledujte. Jim bylo také určeno — potom, když obdrželi svůj výpis — bylo pro ně určeno každé zaslíbení, které bylo na základě, každé zaslíbení na základě Božího Slova, které bylo zaslíbeno v Bibli. Ta oživující moc jím byla dána proto, aby jim to zaslíbení bylo oživeno. A proto vkládali ruce na nemocné a oni byli uzdraveni. Oni mluvili novými jazyky. Konali veliká znamení a divy, protože to bylo obsaženo v Božím zaslíbení. A když Ježíš zemřel, aby to pro ně zpět vykoupil, ten základ, který patřil synům Božím, ON zademonstroval to, čím je Bůh. Jak bychom se mohli pokusit něco takového zlidštit a vložit to do nějaké denominace? Na to nemáme právo.

⁹³ Je to Duch svatý dnes, který usilovně hledá upřímná srdce, která budou věřit tomuto poselství. Všechno, co se nachází v Bibli a co bylo zaslíbeno, patří věřícímu. A když to přijmete v plnosti, a Bůh ví, že to uděláte, On vám dává ten výpis. A pak každé zaslíbení, které bylo dáno, se stává vaším vlastnictvím, a Duch svatý vám to musí oživit. Ó! Jakými lidmi bychom měli být? Jak nádherné, když můžeme vidět, jak velký Boží Duch svatý to tady koná ve své moci. Zamyslete se nad tím!

Marek 16:17; Jan 14:12; Židům 13:8

⁹⁴ Když sám Duch svatý o tom v této hodině vydává svědectví... řekl to Ježíš. On je tentýž včera, dnes i na věky. Jakby se mohl nějaký člověk odvážit, to odsud vymést! „Skutky, které dělám já, budete i vy dělat.“ Jan 14:12. „Tato znamení budou provázet ty, kteří věří.“ To je ta jistota.

Když vidíme nějakou skupinu lidí sedící pospolu, a tato znamení se projevují, je to jistota, že ten výpis je tady, aby potvrdil, že to je Boží vlastnictví. Amen.

⁹⁵ A tak i my jsme Velikonocemi. Amen. My jsme teď v našich Velikonocích. Už jsme povstali (haleluja!) od věcí světa k Božím zaslíbením. Ne, že budeme, my jsme. To je ten potenciál. To je Boží zaslíbení, že On vyleje ze svého Ducha v těch posledních dnech, a to je právě to, čím oni by měli žít.

Joel 2:28; Skutky 2:17

⁹⁶ Všimněte si, vkládali ruce na nemocné — všechno, co bylo obsaženo v Božích zaslíbeních. „Vyleji svého Ducha v těch posledních dnech na veškeré tělo. Vaši starci budou mít sny, vaši mládenci budou mít vidění,“ všechna tato různá zaslíbení, která On dal, všechno to leží rovnou v tom Božím zaslíbení.

⁹⁷ Ježíš to pro nás vykoupil. A když se stáváme, nebo my... Když bylo ustanoveno, abychom byli na tom místě, když jsme byli na toto

místo ustanovení (jako ten orel procházející se v tom slepičím hnízdě), když jsi byl ustanoven do této pozice, Duch svatý je zde, aby tě našel. A když tě najde, ty poznáš Jeho volání. Poznáš tu hodinu, ve které žiješ, a víš, že by se měly tyto věci stát. Jsi v tu chvíli vytržený, čímž jsi tomu zaujal postoj, a teď sedíš v nebeských místech v Kristu Ježíši. Ó, jaké zaslíbení! To je nebeský Otec, který nám tyto věci dává!

⁹⁸ Duch oživoval jejich společenství s Bohem, a tak povolávali mrtvé k životu v jejich dnech. Kladli svá těla na mrtvé a oni ožili. Poslouchejte pozorně. Oni dělali ty stejné věci, které dělal Ježíš, protože ten stejný Duch, který byl na Něm, byl i na nich. Pokud jeden Duch způsobuje, že člověk jedná takovým způsobem, on bude působit, že i další člověk bude jednat stejným způsobem.

A jak by to mohlo přijít na... říkáš, že máš Ducha Božího a zapíráš Boží skutky? To je nemožné.

⁹⁹ Všimněte si, Boží život — je v řečtině označen slovem „zoe“ — on v nich působil a skrze ně působil a oživoval jejich myšlenky do Svého Slova. Dovolte mi teď, abych to řekl s naprostým klidem. Duch Boží, který působí mezi lidmi, oživuje rozum dotyčné osoby k zaslíbení Božímu. Vidíte, On to dělá.

¹⁰⁰ Podívejte, já se vám snažím ukázat, že... abyste si uvědomili, že teď mluvím o církvi, a rovněž k oživení k životu v Něm. Když oni byli Jeho atributy od začátku. A když Bůh řekl: „V ten den [tehdy na počátku] John Doe bude mým služebníkem,“ před miliony let... No, John Doe se narodil v hříchu, byl zformován v nepravosti, přišel na svět a mluvil lež, protože je smrtelnou bytostí, ale možná se v něm nachází troška náboženského citění. On půjde a připojí se k církvi. Možná se připojí k nějaké letniční církvi, já nevím. Možná se připojí k čemukoliv. Ale jakmile se jednou dostane do Boží atmosféry, John Doe musí rozpoznat, kdo je jeho Otcem. Stejně jako ten orel rozpoznal, kdo byla jeho Matka.

¹⁰¹ On to musí rozpoznat. A John Doe je Božím atributem, který se stal vyřčeným Slovem, a pak Duch svatý toto Slovo hledá. Tady to máte. On ho vyvolává, dává mu věčný život a přivádí ho do Boží přítomnosti, do Božího Slova.

Jan 19:30

¹⁰² Podívejte, Bůh měl totéž, když viděl Ježíše. To bylo dokonané dílo, které Bůh dokončil s Ježíšem, když On řekl: „Je dokonáno.“ Celý tento plán byl ukončen. A když přichází na vás Duch Boží a vy jste

opravdu jedním z těch Božích atributů, o kterých se On vyjádřil... Tedy, pokud nejste, pak se budete nade vším pozastavovat a budete zmateni, budete pobíhat sem a tam a všechno možné, a nikdy nebudete moci přijít k poznání pravdy.

103 A jestliže jste jedním z nich, pak ty staré věci okamžitě pominou a vy se stáváte noví, a plán spasení je dokončen. Jste hotoví poslechnout na každé Slovo, které vám Bůh řekl, abyste udělali. Vy jste podřízeni Jeho Slovu.

104 Tato smlouva, přesně tak, ten výpis k této smlouvě, ta právní listina patří vám. Veškerý dluh je splacen. Je odstraněn přesně tak, jak to bylo v den Letnic.

105 Všimněte si teď toho oživujícího Ducha na jiných lidech. No, řekl jsem vám, že nebudu mluvit moc dlouho a abych dodržel své slovo, zůstává mi už jen dvacet minut — abych dodržel čas, který jsem řekl, asi hodinu.

106 Všimněte si teď, tato oživující moc, to přichází jen... No, v tom všem je mnoho napodobenin. Existuje spousta lidí, kteří si opravdu myslí, že to mají, zatímco to nemají. Mnoho lidí to dělá proto, že mají u toho, co viděli dělat jiné křesťany, nějakou falešnou představu.

107 Satan dokáže napodobit každou z těchto věcí. To víme. Jako misionáři, vy to můžete vidět, jak se to napodobuje — křičení, tancování, mluvení v jazycích a všechny tyto věci — můžete to vidět všechno napodobené. Absolutně — mezi pohany, lidmi, kteří popírají, že je něco takového, jako Ježíš Kristus, který je Synem Božím.

Matouš 4:4; Lukáš 4:4

108 Oni dělají tyto věci z vlastních pohnutek, ale ten skutečný, opravdový, oživující Duch, který sestupuje na věřícího, ten ho oživuje do Božího Slova. To je znovu zpět k pokrmu orla, přesně tam, kde on žije. „Ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým Slovem vycházejícím z úst Božích.“

109 Všimněte si teď toho oživujícího Ducha, jak přichází na jiné lidi, stejně, jak to udělal v den Letnic. Všimněme si Letnic, jak se oni chovali, a podívejme se, jestli byli oživeni touto oživující mocí, o které mluvíme.

110 V tom dni Letnic, oni byli plní očekávání. Oni se ve svém srdci báli Židů, toho, co se chystali udělat, a byli vyděšeni. Jenže co se stalo? Když tato oživující moc spadla z nebe, pak všechny naplnila odvaha. Bylo zde něco, že to pochopili, když si ještě před pár hodinami nebyli

zcela jistí.

111 Oni si uvědomili, že On umřel, uvědomili si, že byl vzkříšen, oni s Ním mluvili cestou, ale bylo to pro ně, nebo jenom pro samotného Ježíše? Ale tady v den Letnic, Duch svatý, ten výpis sestoupil na věřící; učinil je částí Jeho vzkříšení, učinil je částí Jeho společenství. Duch svatý sestoupil a potvrdil jim, že oni budou vzkříšení, protože oni už potenciálně byli vzkříšení, ze zbabělců na odvážné lidi. Oni se obávali právě toho Slova, o kterém přemýšleli. (Nedovolte, aby vám to uniklo.) Oni se toho obávali.

Jan 3:2

112 Oni věděli, že On byl tím Slovem. Dokonce samotní Židé to museli uznat. Nikodém řekl: „Rabí, my víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Nikdo nemůže dělat takové věci, kdyby s ním nebyl Bůh. No, my to víme. My to uznáváme.“

Matouš 26:74

113 Stejně tak učedníci... Petr se dokonce zapřísáhl v Jeho přítomnosti. Všichni ostatní Ho při ukřižování opustili, ale teď se všichni nacházejí tady v horním pokoji, v Boží přítomnosti.

A náhle tento Duch sestupuje dolů z nebe a oživuje je. A když nastalo to oživení, už se nebáli vydávat svědectví o poselství, kterému věřili a o kterém věděli, že je pravdivé. Jinak by se toho stále báli.

114 Kolik presbyteriánů, kolik metodistů, kolik baptistů dnes na tomto světě, kolik Letničních, kteří znají tuto pravdu, a mají strach se za ní postavit? Jsem oprávněný pochybovat, co to na vás vlastně spadlo? Jste skutečně částí toho zmrtvýchvstání? Odvážíte se zakřičet na nějaký bláznivý názor nějakého člověka, vlastníte tu opravdovou plnost, a to plné mužství, které je zapotřebí, abyste zaujali postoj a pravdu nazvali „pravdou“ a blud nazvali „bludem“?

Jste částí tohoto zmrtvýchvstání? Nebo jste pouhým ctitelem snůšky nějakých pověr? Jsi jenom člověkem, který chodí do kostela? Máte tam jenom zapsáno své jméno a jste mrtví ve svých hříších a přestoupeních? Kdo nevěří celému Božímu Slovu, je hříšník.

Jan 3:2; Jan 8:41

115 Tamti farizeové věřili mnoha věcem, že jsou pravdivé. Oni říkali: „My jsme Boží děti,“ a ve skutečnosti jimi byli, dokud nebylo kázáno toto Slovo, ale když to Slovo bylo kázáno a potvrzeno, pak se stali hříšníky, kvůli tomu, že zavrhnuli tyto věci, o kterých věděli, že jsou pravdou, a byli toho svědky. „Víme, že jsi učitelem, který přišel od Boha, protože nikdo nemůže dělat tyto věci, kdyby s ním nebyl Bůh.“

116 Zamýšlím se dnes nad tím, kde vlastně jsme? Ptám se vás: Kde nás nalézá toto zmrtvýchvstání? Máte odvahu vykročit kupředu? Máte odvahu vzít Boha za Jeho Slovo? Pokud jste předurčení k životu, pak to určitě uděláte. Jestli jsi orel, nemůžeš si jinak pomoci. Je něco v tobě.

117 Nebo chceš raději sloužit vyznání víry a říkáš: „Chodím do kostela. Jsem na tom stejně dobře jako ty.“ Rozumíte? Pokud nemáš právo prvorozenství, nikdy to neuvidíš, nemůžeš to vidět; ale když vlastníš toto prvorozenství, pak je nemožné abys to přehlédl, protože jsi částí Toho, a Ono je částí tebe.

Židům 13:8

118 Jak bych mohl popřít matku, která mi dala život? Jak bych mohl popřít otce, když jeho vlastní krev proudí ve mně? Jak bych mohl popřít, že Charles Branham je můj otec? To nemohu udělat. Jsem ochotný snášet jeho pohanu a cokoliv jiného, protože jsem jeho syn. Haleluja! A když jsem syn Boží — a On byl Slovo Boží — jak mohu popírat, že Bible není pravdou, když říká, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky? A když vidím hodinu, ve které žijeme, jsou nám zapotřebí v církvi Velikonoce — vzkříšení! Potřebujeme moc víry ke zmrtvýchvstání — muže a ženy, kteří se postaví za tuto věc, jímž je Bohem potvrzené Slovo.

119 Řeknete: „Dobře, my máme hnutí Mládež pro Krista.“ To je úplně v pořádku. „Naše církev má shromáždění. Máme tolik a tolik členů.“ Nic nenamítám. To je dobré. Ale to je jenom atmosféra. To může vytvořit peří nějaké staré kvočny. Ale jestliže se ocitneš tady v této správné atmosféře víry, pak se vylíhne orel, pokud to jen bylo orlí vejce. Jestliže jsi byl předurčený Bohem, abys to viděl, pak nemůžeš za to, že to uvidíš. Ty ses prostě v tomto vzkříšení narodil.

120 Takovým způsobem se rodí baptista, takovým způsobem se rodí metodista, ve zmrtvýchvstání na tento den. Ale oni od toho odbočili, vzali kvočnu místo orla.

121 Jak jsem před nedávnem řekl, když jsem se vracel z Tucsonu, sledoval jsem velmi zvláštní věc. Viděl jsem jestřába, který seděl na drátě. Ten jestřáb už dávno přestal být jestřábem, on přišel o svou identitu. Býval to pták hned po orlovi. On sice na orla nestačil. Ne, v žádném případě. Orlu se nic nevyrovná. Ale byl to jestřáb. Kristus je orel a církev má přinejmenším být jestřábem. Oni mohou létat výš než všichni ostatní ptáci. Ale jestřáb se stál bábovkou. Ztratil svou identitu. Sedí na telefonních drátech a čeká na nějakého zabitého králíka. Poskakuje jako sup, místo toho, aby se vznášel jako jestřáb.

122 Ó, můj bratře, sestro, vy letniční lidé, vy jste mí draží lidé! Církev už dávno přišla o svou identitu. Ona klesla dolů a spolehla se na nějaké mrtvé vyznání víry, místo toho, aby vzlétla k obloze, a ulovila si nějakou čerstvou manou.

123 Jestřáb kdysi lovil svou vlastní manou, ale dnes se spokojí s tím, co srazí auta, s tím, co požívají supi. On poskakuje jako jeden z nich. A stejně tak i vypadá.

124 My jsme se v tom moderním světě tak vyšňorili, že naše ženy si oštrihaly vlasy a chodí v šortkách, naši muži nemají v sobě ani tolik statečnosti, aby se postavili za kazatelnu a řekli pravdu — stali jsme se vzhledem ke Slovu zbabělci.

125 Ó, Bože, pošli Ducha svatého a vyhledej tam někde ty orly, kteří jsou připraveni vznést se tam nahoru, nehleď na to, co se stane; kteří se povznosou do neznáma a nebudou posedávat na nějakém telefonním drátě, a vyhlížet nějakou literaturu nedělní školy, která přijde. Dovolte mi mít Slovo — a ono je vzácné — v moci a v projevu Ducha Božího. Potřebujeme Velikonoce, zmrtvýchvstání, to je ten potenciál.

126 Můj příteli, pokud se spokojíš s touto zdechlinou světa, pak s tebou není něco v pořádku. Moje sestro, můj bratře, dovol abych ti to řekl v Boží bázni. Uvědomuji si, že se nemusím dožít dalších Velikonoc, ale jedna věc je jistá — jestliže opravdově předurčený syn Boží skrze Slovo Boží, uslyší Boží hlas, on povstane a půjde mu naproti. To je ten potenciál, že on jde na setkání s tím opravdovým, živým Božím Slovem. Nevěsta jde na setkání s ženichem, jakým On byl. Ona je částí Jeho Těla.

127 Všimněte si, už dávno jsme měli... My jsme přišli o svou identitu. Někteří z nás chodí ve středu večer, zatímco jiní zůstávají doma, aby se dívali v televizi na film: „Kdo miluje Zuzanu“ — a různé druhy světských věcí, všechny druhy zábavy, aby vás udržely mimo sbor. My jsme už o to dávno přišli.

128 Naše semináře pro duchovenstvo, naše školy, z nich vychází jen banda Rickeyů se spoustou teologie a zábavy, a vším možným v církvi, co zaujímá místo modlitebního shromáždění.

129 Svolili jsme *světské* oblečení a pokusili jsme se uspokojit požadavky modernistů, abychom je získali. Tímto způsobem je nikdy nezískáte. Oni mají více těchto věcí než vy. Vy nemáte co dělat na jejich území. Ať oni přicházejí na to vaše, tam kde svítí opravdový křest, tam kde je opravdová moc zmrtvýchvstání...

Joel 2:28; Skutky 2:17; Židům 13:8; Zjevení 1:18

130 Nesnažte se stavět církev podobnou té jejich. Nesnažte se mít takového pastora. Neusilujte o to a tamto, nebo něco jiného, nebo spolupracovat s tímto světem. Oni jsou nablýskaní jako Hollywood; ale opravdové Evangelium, ono žhne mocí. Orli slyší tento hlas. Oni nepůjdou za tím, co se leskne; oni hledají to, co žhne. Ten žár pokory, žár lásky, žár moci — to je to, co hledá opravdový orel. Nemůžeš hrabat na slepičím dvorku a líbit se mu. Nikdy nebudeš schopen to docílit. Nikdy mu to nenamluvíš, protože on tomu nevěří. Ať se ten hlas ozve z nebe. „Byl jsem mrtvý a žiju na věky“ — a něco se stane. „Já jsem tentýž včera, dnes i na věky, a stane se v těch posledních dnech, že vylíji Sám sebe na veškeré tělo.“ Sláva Bohu! „Já oživím váš smrtelný jazyk, oživím vaše smrtelné jazyky. Dám vám důkaz, že vás uvedu do vzkříšení spolu se Mnou.“ A orli s hladovějícími srdci po tom sáhnou tak rychle, jak jen budou moci. Tohle je ta drahocenná perla, a oni jsou schopni prodat všechno, aby ji koupili. Amen. Bůh nám pomáhá, přátelé. Naše církve ztrácejí svou identitu.

Jan 14:19

131 A teď si musíme pospíšet, přejdeme k některým... Sledujme chování těch učedníků — oni byli polekaní. Oni věděli, že Ježíš byl Pravdou, ale vidíte, přesto to bylo proti těm populárním názorům, populárnímu náboženství té hodiny. Ta nejstriktnější náboženství — farizeové, saduceové a tak dále (ty kulty, klany a denominace) — oni byli proti tomuto „kacířství“. Ale Ježíš byl tím ztotožněným Slovem a Ježíš je Duchem svatým v Duchu. „Ještě chvíli a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte.“ Ne to tělo, ale život, který byl v Něm.

Jan 8:20, 46

132 Bůh je nad církví, aby přivolal syny tak, jak to udělal tehdy, poslušností. „Vždycky dělám to, co se líbí mému Otci. Kdo z vás mě může usvědčit z hříchu. [Jinými slovy, hřích je nevíra.] Co z toho, co o mně řeklo slovo, jsem nevyplnil. Ukažte mi, co bych měl podle Slova dělat, a co jsem neudělal? Kdo mě může z toho usvědčit? Kdo může na mě ukázat prstem a říct, že jsem nenaplnil Otcovo Slovo?“

133 Ó, když se Letniční církev dostane do takového stavu: „Kdo mě může usvědčit z nevíry?“

134 Ó, křesťané, buďte ztotožnění ne s jestřábem, ale s orlem! Jestřáb je bábovka; on sletí dolů. U orla to nikdy neuvidíte, on to neudělá. On to nikdy neudělá. Loví svou potravu, tam na blankytné obloze. Bůh ho vybavil tak, aby mohl vidět. On musí mít čerstvou manu, ne nějakou mršinu.

135 V epistoletě k Židům, když procházeli pouští, jedli, zkoušeli jíst starou manou, ona zatuchla. Vrtali v tom červu. Víte, co tím myslím. Je to prostě zkažené, shnilé, lezou v tom červu.

136 Proč bych měl jíst nějaký pokrm, který se stal mrtvým už před lety? On může mít tvar i formu, ale není čerstvý. My máme dostat pokrm pro každou generaci nový. Stejně tak jako orel hledá takový pokrm v každé generaci, stejně tak i my, když jsme na naší cestě.

Skutky 7:51–54

137 Všimněte si, vezměme znovu nějaké lidi. Vezměme ty starozákonní proroky, abychom viděli, co oni dělali. Podívejme se nejdřív na Štěpána, jak stál uprostřed rady Sanhedrinu, když ho tam ta rada přivedla, to velké shromáždění věřících, které tam bylo — to byli zdánlivě věřící — přivedli ho tam a snažili se jej usvědčit, no, on řekl: „Vy tvrdohlavci, neobřezaného srdce a uší, vy se vždycky protivíte Duchu svatému. [To je věčný život.] Stejně tak to dělali v minulosti vaši otcové, těm prorokům, a vy to děláte dnes.“ A oni na něho skřípali zubama.

Skutky 7:56

138 Oni nechtěli takové věci slyšet; to bylo proti jejich přesvědčení, bylo to proti jejich denominaci. A ukamenovali toho člověka k smrti. A on stačil zvednout ruce, pohledět k nebi a říct: „Vidím otevřené nebe a Ježíše stojícího po pravici...“ Proč? On měl to zmrtvýchvstání, tu obživující moc v sobě, a to ho vzalo do Ježíšova lůna.

Skutky 8:5–9, 26

139 Všimněte si, teď už rychle. Podívejte na Filipa, on je tam dole, uprostřed velkého probuzení, měl tam probuzení a nikdo by se neodvážil... jakže, kdyby měli... Měl velkou spolupráci mezi církvemi a všemi ostatními a probíhalo veliké probuzení a obživující moc Boha k němu promluvila a řekla: „Filipe“... Možná to řekla takhle: „Ty máš velké probuzení, ale já mám jednoho muže, a chci, abys s ním promluvil.“ A Filip je poslušný, bez ohledu na to, oč se jedná, kolik za to snese kritiky.

„Ó, Filipe, ty nemůžeš odejít!“

Skutky 8:27, 37

140 „Ale můžu. Řekl to Bůh.“ A tak odchází na poušť a tam se setkává s tím eunuchem. A co se stalo? On řekl: „Jestliže věříš z celého srdce, že Ježíš je Syn Boží, pak tě pokřtím.“ Když ho pokřtil... Podívejte, on byl obživen touto oživující mocí, aby opustil shromáždění tisíce lidí a odešel na poušť kvůli jednomu člověku.

¹⁴¹ Ó, to by bylo proti všem úvahám. „Jakže, *vždyť* tady na tebe čeká tisíce lidí.“ Ale je jeden, který čeká tam. Vidíte? A ta oživující moc ho poslala na Bohem připravené místo. Haleluja!

¹⁴² Muži a ženy, to vás přinutí se postavit na nohy. To vás přinutí dělat věci, které Bůh od vás očekává. Bez ohledu na to, co o tom řekne někdo jiný. Soused řekne: „Ó, ten člověk přišel o zdravý rozum — modlí se celou noc a čte Bibli.“ Mně na tom, co oni říkají, nezáleží, jedná se o to, co řekl Bůh, abychom dělali. To je pravda. „Ó,“ oni říkají: „My přece nemůžeme mít takové zastaralé letniční shromáždění, jako...“ Ó, ano, můžeme. Vy to můžete mít v sobě, a vy vytváříte tu Boží většinu, bez ohledu na to, co si o tom pomyslí ostatní.

Skutky 8:39, 40

¹⁴³ Všimněte si. A pak, v poslušnosti (poslouchejte teď pozorně), potom, když poslechl Boha vzhledem Jeho Slovu, když vyplnil své poslání, ta duchovní moc, kterou obdržel o Letnicích ho uchopila a odnesla na jiné místo, oživila jeho tělo. Na míle daleko od toho místa byl přenesen Duchem a byl nalezen úplně v jiné zemi, na jiném místě. Oživující Boží moc. A jestliže jsme letniční, ta stejná moc, která vzkřísila Ježíše z mrtvých, jestliže ona přebývá ve vašich smrtelných tělech...

1. Mojžíšova 5:22

¹⁴⁴ Dobře, všimněte si. Vezměme si dalšího muže, s touto oživující moci. Před dávnou, pradávnou dobou, žil jeden muž, který se jmenoval Enoch. Když se objevila nějaká novinka nebo, když něco takového přichází, oni řekli: „No, my se musíme teď vrátit do té staré školy, nebo do toho, toho, nebo něčeho jiného,“ Enoch ale chodil s Bohem. Cokoli mu Bůh řekl, Enoch nepropásl ani jedno jediné slovo. On chodil s Bohem.

1. Mojžíšova 5:23

¹⁴⁵ Čím byl? byl Božím synem. Byl orlem, který byl povolán ve svém dnu, a když přišel čas, byl tak plný té oživující moci... Pamatujte, on chodil 300 let, nebo více před Bohem a ani jednou mu neuniklo Jeho Slovo. Ani jednou se nezachoval nevhodně. Ani jednou neudělal něco jiného, ale zůstal věrný tomuto svědectví. Všechno, co mu Bůh řekl, aby udělal, šel a udělal to. Nedohadoval se o tom, ale prostě šel a udělal to. Nehledě k tomu, co si někdo jiný o tom myslel, šel a udělal to. Proč? Byl plný oživující síly.

1. Mojžíšova 5:24

¹⁴⁶ A když nastal čas, aby ten starý muž zemřel, Bůh jednoduše poslal z nebe žebřík a on po něm odešel domů. On ho oživil a vzal jeho

smrtné tělo ve vytržení. Amen! To je ta oživující moc.

147 Podívejte se na Eliáše. Poté, co byl hotov se svým úkolem tady na zemi, byl tak plný oživující moci... On odsuzoval ty Jackyliny Kennedyové a jejich účesy té doby, řekl té staré Jezabel, co si o ní myslel. Řekl těm kazatelům a kněžím, co je správné a co zlé, a oni mu nevěřili. Ale on je tak ostře odsoudil, ty nalíčené ženy a všechny ty špatnosti. A byl tak plný té oživující moci, že mu nic nemohlo ublížit.

2. Královská 2:8, 11

148 Bůh ho krmil z nebe, vzal ho a postavil stranou. Byl tak plný té oživující moci, že když nastal čas, aby umřel, Jordán se před ním otevřel a on přešel... poslal kočár a vzal si ho domů. Byl tak plný oživující moci, že se stal opravdovým ryzím Božím synem. Ano.

2. Královská 2:9; 2. Královská 13:14

149 Všimněte si, on měl svého následovníka, jmenoval se Elizeus. A Elizeus měl dvojitý díl této oživující moci, rozumíte. On měl ten dvojnásobný díl. No, on kázal asi osmdesát let, nebo měl už osmdesát let. On onemocněl a umřel. On se nedostal domů, tak jako Eliáš.

150 Podívejte, ti dva jsou znázornění tady v této církvi. Někteří svatí odejdou, zatímco někteří odpočívají. Ale všimněte si, když Eliáš byl vzat ve vytržení... Pak se Elizeus odebral k spánku v Bohu, plný oživující moci.

2. Královská 13:21

151 Podívejte se na jeho proroctví krátce předtím, než zemřel. No, dovolte, abych vám to ukázal. Bez ohledu na to, jestli jste mrtví, nebo jak na tom jste, ta oživující moc vás nikdy neopustí. Mnoho let po jeho smrti... Jeho tělo už shnilo, jeho kůži sežrali červi. Ale jednou tam přinesli mrtvého muže a položili jej na jeho kosti, a tam bylo tolik oživující moci, že ten člověk byl znovu navrácen k životu. Haleluja! Vzbudilo ho to z mrtvých, protože ta oživující moc, která byla na tom Božím svatém, ho nikdy neopustila, zůstala rovnou v těch kostech.

Job 19:26; Efezským 5:30

152 Ó, pamatujte, my, jestliže jsme Jeho Nevěsta, jsme Tělem Jeho těla, a kosti z Jeho kostí. Smrt nemůže nijak uškodit té oživující moci. „I kdyby červi toto tělo sežrali, já přesto v tomto těle uvidím Boha.“ Sláva Bohu! Vytržení! Nevím, co bych ještě dodal...

153 Jaká naděje pro starého člověka jako jsem já, když si uvědomím, že zakrátko možná uvidím svůj konec, jako padesáti šestiletý. Stojím tu od doby, kdy jsem byl malý chlapec, snažím se to zvěstovat, ale vím, že ve mně není nic dobrého — že jsem nic neudělal — ale je ve mně tato

oživující moc.

154 Ona mě jednoho dne, jako mladého muže, oživila od věcí světa, k věčnému životu. Všechny věci, které se staly — měl jsem vidění, předpovídal jsem události — On nedovolil, aby cokoliv z těchto věcí selhalo. Mluvil jsem v jiných jazycích. Prorokoval jsem. Dělal jsem tyto věci skrze Ducha svatého, který ve mně přebývá, ta oživující moc.

155 Víím, že jednoho dne... Můj Vykupitel žije a jednoho dne, když přijde, tyto kosti znovu vstanou a půjdou na setkání s Ním do povětří. A můžete mě pochovat hluboko, můžete mě spálit, cokoliv chcete, tato oživující moc je věčná! (Fííí!)

Římanům 8:11

156 Ó! Cítím právě teď Velikonoce. Ano, přátelé. Pociťoval jsem to celá leta. Je to ve mně. Je to v tobě. Jestliže Duch, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vašich smrtelných tělech, On oživí rovněž vás od věcí světa ke Slovu Božímu a jenom k Němu. On tě oživil od toho života k životu věčnému.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26; Efezským 2:5, 6

157 Vy, kteří jste kdysi byli mrtví v hříších a přestoupeních, byli jste teď spolu oživeni, abyste seděli v nebeských místech s Kristem Ježíšem, hodovali na maně seshora, viděli ruku Boží, která se projevuje a dokazuje zaslíbení pro tento den. „Tak jak bylo za dnů Noe, tak bude při příchodu Syna člověka.“

Matouš 24:37, 38; Lukáš 17:26, 27

158 „Jedli, pili, ženili se, vdávaly se, a tak jako bylo za dnů Lota, tak bude v hodině, kdy se Syn člověka zjeví na zemi.“ Ne už *jako* Syn Boží; *ale* Syn člověka se vrací zpět, jako prorocké Poselství pro tento poslední den, kdy bude létat ten orel. Ne lev, ne vůl ve věku oběti. Rozumíte?

159 Podívejte, pokaždé, když ta náboženská moc vykročila kupředu, aby čelila výzvě politické moci světa. Když povstal lev, ta náboženská moc, on šel čelit římské moci. A pak, když přišla hodina oběti, vyšel vůl, protože on byl tím obětním Hospodinovým zvířetem. Potom přicházejí reformátoři. V průběhu těch věků církve přichází lidská tvář. A byli posláni reformátoři — Luther, Wesley, Calvin a dál k Letničnímu věku. Ale v tom posledním Poselství, které vykročilo kupředu, tam přichází letící orel. To je čas orla. Čas probuzení, Slovo Boží se manifestuje, Slovo Boží je prokázáno.

160 Ó, děti, vejděte do křtu Ducha svatého. Vejděte a věřte tomu z celých vašich srdcí. Bůh vás naplní.

Efezským 5:30

¹⁶¹ Podívejte se teď sem. Zjišťujeme... Pamatujte, my jsme tělem Jeho Těla a kosti Jeho Kostí. Tak jak Bůh vzkřísil Jeho kosti a Jeho tělo z hrobu, ony nemůžou skrýt člověka, který má ten potenciál. Smrt ho nemůže vzít.

Jan 6:37, 40; Židům 13:8; Zjevení 1:18

¹⁶² Ježíš řekl: „Všechno, co mi dává Otec, přijde ke Mně, a já ho vzkřísím v poslední den.“ Ó! Velikonoce! Jsme rovnou ve Velikonocích. Když On povstal, my jsme povstali s Ním. On poslal zpátky ten výpis. My ho máme v ruce. To je křest Duchem svatým. On žije na věky věků, On je tentýž včera, dnes i na věky. To dokazuje Židům 13:8. On je tentýž.

¹⁶³ Jeho mesiášsky pomazaní lidé tomu věří. Cím je Mesiáš? Co to znamená Mesiáš? Mesiáš je ten pomazaný. A teď, když On byl Mesiáš — On byl tím pomazaným pro svůj den, aby vyplnil Slovo Boží, aby se stal Vykupitelem a tím pomazaným — a Bůh vzkřísil Jeho tělo; Jeho nevěsta je tou pomazanou pro tento den. Ona už vstala spolu s Ním ve zmrtvýchvstání, protože ti dva jsou jedno. Amen.

¹⁶⁴ Přál bych si, abych to mohl povědět tak, jak to vidím. Přál bych si, abych byl natolik vzdělaný, abych se toho mohl zhostit. Ale doufám, že to chápete. Doufám, že Bůh, Duch svatý sestoupí a vloží to do vašich srdcí, abyste uviděli to, co tím míním.

Matouš 17:12; Marek 9:13

¹⁶⁵ Zmrtvýchvstání — my jsme teď v tom zmrtvýchvstání. Sedíme spolu s Ním ve vzkříšení, ale jenom ti, kteří mají život. Ne ti, kteří život nemají. Oni to nepoznají. Oni to nikdy nepoznají. Půjdou dál a budou si myslet, že mají Ducha svatého, že jsou spaseni a zatím proběhne vytržení a bude po něm. On řekl: „Eliáš už přišel a oni se takto zachovali a neuvědomují si to.“

¹⁶⁶ Všimněte si, smrt nezastaví tuto oživující Boží moc. Všimněte si, smrt ji nemůže zastavit. Řeknete si: „No, moje matka byla žena naplněná Duchem. Můj otec, nikdy jsem neviděl člověka tak plného moci, jako byl můj otec, ale on zemřel, bratře Branhame.“ Jistě. To nezastavilo tu oživující moc.

4. Mojžišova 12:8, 10

¹⁶⁷ Mojžíš měl tuto oživující moc. Věříte tomu? Nikdy nebyl na této zemi takový člověk jako on, až do doby Ježíše. On nejenže viděl vidění, on mluvil tváří v tvář s Bohem. Dokonce prorokyně Miriam jednou zpochybnila jeho slova. On řekl: „Nebojíš se Boha? Podívej se na mého služebníka Mojžíše. Není tady nikdo na tomto světě v této hodině, jako

on.“ Nikdy nebyl nikdo jako Mojžíš. „Já mluvím k Mojžíšovi. Řekl někdy něco, aniž by to bylo pravdivé? Já hovořím k Mojžíšovi. Nebojíte se Boha? Nebojíte se mluvit proti němu.“ A právě tehdy byla raněna malomocenstvím a umírala. Ona už potom dlouho nežila.

4. Mojžíšova 12:13; 5. Mojžíšova 34:7

168 Mojžíš se za ní modlil. A Mojžíš vystoupil nahoru, na tu horu, když byl ve službě sto dvacet let — nebo v osmdesáti letech, tehdy měl sto dvacet let — vystoupil nahoru na tu horu a umřel, a byl pochován v údolí. Ale ta oživující moc byla stále na něm! Asi po osmi stech letech, hle, on je tu, on stojí na Hoře proměnění. Amen. Kdo on byl? On byl zahrnut do vzkříšení. Jistěže byl. On měl oživující moc Boží. On tam stál.

Job 19:25

169 Podívejte na Joba, Abrahama, Izáka, na ty svaté, když nastal den zmrtvýchvstání, v to velké ráno, o kterém Job a všichni ti ostatní věděli, že On přijde, když řekl: „Já vím, že můj Vykupitel žije,“ stovky a stovky let před Kristem. To je... Ve skutečnosti byla Jobová kniha napsána před 1. Mojžíšovou, tak to je přijato — nejstarší kniha v Bibli.

Job 2:9

A ve svých zkouškách, kterými musíme procházet i my... A dokonce jeho manželka, ta nejbližší *osoba*, kterou měl na zemi řekla: „Proč nezlořečíš Bohu a nezemřeš?“

Job 1:21; Job 2:10; Job 19:25, 26

170 On řekl: „Mluvíš jak nějaká bláznivá žena. Hospodin dal, Hospodin vzal. Ať je požehnáno jméno Hospodinovo.“ A když na něj sestoupil Duch Boží a začal prorokovat, řekl: „Já vím, že můj Vykupitel žije a v den poslední se postaví na zemi. A i kdyby mé tělo červi zvrtili, já ve svém těle uvidím Boha.“ A on si připravil místo pro svůj pohřeb, a řekl: „Koupím si pozemek.“ A koupil si ho, a tam byl pohřben.

1. Mojžíšova 25:10

171 A později přichází muž, který se jmenuje Abraham. (Církev už prospívala, dělala pokroky.) Abraham, no, on měl rovněž Boží potenciály — nekonečný život, věčný, protože ho Bůh povolal. Teď si všimněte, když zemřel, nebo Sára zemřela, koupil kousek pozemku v Palestině, nedaleko Jobova hrobu, a pochoval Sáru. Když zemřel Abraham, byl pochován společně se Sárou.

1. Mojžíšova 49:31

Abraham zplodil Izáka, a když zemřel Izák, on spočinul při Abrahamovi na tomtéž pozemku.

1. Mojžíšova 47:29, 30

172 No, když Izák zplodil Jákoba... Jákob zemřel v Egyptě, ale jelikož byl prorokem a měl v sobě ten potenciál, tu oživující moc, on řekl: „Nepohřbívej mě tady dole, Josefe. Běž tam nahoru, můj prorocký synu. Polož svou ruku na moji kyčel, kterou Bůh ochromil. Přísahaj mi skrze nebeského Boha, že mě tady dole nepohřbíš.“ Co to v tom muži bylo? Proč pro něj nebyl Egypt stejně tak dobrý jako jiné místo? On byl prorok. Věděl, že bude zmrtvýchvstání a ono nebude v Egyptě; ono bude v Palestině. Řekl: „Polož svou ruku tady na mou chromou kyčel a přísahaj skrze Boha, kterému jsem sloužil — ty jsi můj prorocký syn — že nepochováš mé kosti tady. Vezmi mě a pochovej tam.“

1. Mojžíšova 47:31

173 Josef, který byl také prorok, položil ruce na svého zmrzačeného otce a řekl: „Přisahám na Boha Abrahama, Izáka a Jákoba, že tě tady nepohřbím.“ Oni vzali a pohřbili ho tam nahoře v té zemi. Proč? Proč?

1. Mojžíšova 50:25

174 Když Josef umíral řekl: „Nepochovejte mne tady. Nepochovejte mě tady dole.“ Proč? Bůh je Bohem všude, ale má určitý plán. Josef byl prorok. On řekl: „Jednoho dne (poslechněte si jeho slova), vás Pán Bůh navštíví a vyvede vás odsud z této země, a když budete odcházet, vezměte s sebou moje kosti.“ Ta oživující moc byla v těch kostech.

Římanům 8:11

Ó, jestliže Duch, který vzkřísil Krista z mrtvých přebývá ve vás, On rovněž oživí vaše smrtelná těla.

„Nepohřbívejte moje kosti tady dole; pohřbete mě tam, spolu s těmi, kteří měli zaslíbení.“ Když přišel Ježíš...

Job 19:25, 26

175 Tady. Mám jedno místo Písma, Matouš 27:51, když Ježíš vstal z mrtvých. Job ten příchod viděl a řekl: „Vím, že můj Vykupitel žije. On se v těch posledních dnech postaví na zemi. A i když červi zvrtají mé tělo, přesto ve mém těle uvidím Boha. Já Ho uvidím.“

176 Oni věděli, že on byl prorok. Abraham byl prorok. Izák byl prorok. Jákob byl prorok. Josef byl prorok. A oni měli Boha na základě zjevení Jeho Slova.

177 Ó, tamtoho Velikonočního rána, když On přišel a vykoupil všechny ty, kteří v Něho věřili, oni rovněž povstali na základě Bible. Ta oživující moc sestoupila do Jobova hrobu, kde zůstalo snad už z jeho kostí jen jedna lžička prachu. Po všech těchto staletích a staletích a staletích jeho kosti zpráchnivěly a vrátily se zpět a proměnily se na

plyny, které sálají ze země a ležel tam jen prach. Ale přesto, když ta oživující moc — na základě Slova Božího skrze zaslíbení, po stovkách a stovkách, ano, tisících letech — když ta oživující moc byla vyvedená z těchto hrobů, Abraham, Izák, Jákob a ti ostatní, oni všichni vyšli z hrobů spolu s Ním.

Matouš 27:52, 53

178 Říká to Bible. Svatý Matouš, dvacátá sedmá kapitola, padesátý první verš, tam je řečeno, že mnozí z těch svatých, kteří spali v prachu země, vstali z mrtvých a vyšli z hrobů s Ním, když On vstal toho Velikonočního rána.

Proč? Oni měli ten potenciál. Měli tu oživující moc, rozumíte, a vstali z mrtvých s Ním a odešli s Ním v tom vzkříšení — podíleli se na zmrtvýchvstání spolu s Ním, protože byli plní té oživující moci.

1. Tessalonicenským 4:13, 14

179 Oni měli tu opravdovou Velikonoční pečeť. Řeknete: „Dobře, přál bych si žít ve Starém zákoně.“ Počkej chvíli. V 1. Tessalonicenským, ve čtvrté kapitole, šestnáctý verš, rád bych to přečetl: „Nechci pak, bratři, abyste nevěděli o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili, jako ti ostatní, kteří nemají naděje. Věříme-li totiž, že Ježíš zemřel a vstal třetího dne z mrtvých (nejen zdánlivě, ale opravdu věříme), dokonce ty, kdo zesnuli v Ném, Bůh přivede s Ním.“

180 Ti novozákonní svatí s tou oživující mocí, oni rovněž vstanou z mrtvých při Jeho druhém příchodu. Je to tak jisté, jako s těmi starozákonními svatými, kteří se vši tou oživující mocí spočívající na jejich kostech, byli znázornění v těch přeneseních a v mocech, a tak dále, které ukazovaly na Boha. Ti proroci, ke kterým přicházelo Slovo Boží, oni vstali z mrtvých spolu s Ním, když nastalo to ráno zmrtvýchvstání.

181 A s tím zaslíbením Božím, že všichni, kteří jsou v Kristu Ježíši, oni přijdou spolu s Ním ve zmrtvýchvstání... ta oživující moc Boží přijde na tyto kosti.

182 Není tedy divu, že vkládáme ruce na nemocné. Není tedy divu, že milujeme jeden druhého. Jsme bratři a sestry. Neměli bychom nenávidět jeden druhého, protože jsme napravováni Slovem Božím. Měli bychom milovat jeden druhého a mít respekt jeden vůči druhému. Víte, pokud to neděláte, pak vám to nepomůže.

183 Tady, pod tou kostelní střechou teď sedí jeden mladý muž. Před několika dny — on věří — a ten chlapec měl ve svém uchu

rakovinu a nic o tom neřekl. Pracoval tam v domě. Byl jsem s ním na lovu, tam nahoře s bratry Moseleyovými a tady s bratrem Dawsonem. Byli jsme tam na lovu, také se synem bratra Williamse. A náhodou jsem se podíval na jeho ucho a uviděl, že ho má oteklé. Zeptal jsem se: „Co máš s tím uchem, Donovane?“

Řekl: „Bratře Branhame, mám to už dlouho. Nevím.“

Uchopil jsem ho tam jednoduše za ruku. Na uchu měl velkou rakovinu. Neřekl jsem ani slovo. Jen jsem ho uchopil a z mého bratra to zmizelo! Během jednoho nebo dvou dnů po ní nezůstala ani stopa. Byl to jeho respekt vůči Bohu nebes a Bůh svou oživující mocí tu rakovinu usmrtil a ušetřil život Donovana Weertse. To je pravda.

Marek 16:17, 18

184 Čím jsou tyto věci? Podívejte, lidé zde ve Phoenixu. Podívejte se na sebe, lidi, kteří jste tomu uvěřili. Podívejte se na lidi, kteří to mají, kteří na vás vkládají ruce. Sledujte, co se děje. Je to oživující moc. „Znamení budou provázet ty, kdo věří. Budou-li vkládat ruce na nemocné...“ Ta oživující moc, orel na orla, a něco se musí stát.

Marek 16:17

185 No, orel na káně, to fungovat nebude. Orel na orla, povznáší ho to z toho slepičího dvorku k nebesům. „Ta znamení budou provázet ty, kdo věří“ — pokud oba zůstávají ve víře.

186 Podívejte, ta stejná oživující Boží moc znázorněná v těchto dvou prorocích, Eliáš a Elizeovi. Všimněte si, to stejné slovo; jeden z nich je „uchvácen“, a ten druhý „bude uchvácen“. „Uchvácen“ a „bude uchvácen“, rozumíte. On byl uchvácen a my budeme uchvázeni. Uchváčení spolu s nimi, na setkání s nimi do povětří; budeme uchvázeni spolu s nimi na povětří.

187 Všimněte si, aby si pták udržel rovnováhu, musí mít dvě křídla. Souhlasí to? Eliáš, to bylo křídlo přenesení, Elizeus byl křídlem zmrtvýchvstání. Vidíte, oba dohromady znázorňují svaté, ty, kteří jsou živí, a svaté, kteří odešli.

188 Připomeňte si, oživení, aby nahlédli za ty opony. Jak byli tito lidé tam oživeni, aby nahlédli za oponu a mohli vidět až do tohoto času.

189 Tito proroci... Podívejte se na Pavla, on řekl, jak se budou tito lidé chovat v těch posledních dnech, a nazývat se křesťany. On byl prorok, plný oživující moci, předvídal věci, které se měly stát. Věřte tomu, že ano? On obdržel oživující moc.

190 Podívejte se na tu oživující moc dnes, která předvídá věci, aniž by jednou udělala chybu. Ani jednou to neselhalo. Oživující moc — to není moc člověka, to je Boží moc. Ta moc, ten Velikonoční výpis, zmrtvýchvstalý Ježíš sesílá zpět ten výpis, aby nám zaručil, že jsme už byli oživeni spolu s Ním.

191 Všimněte si. Vzpomínáte si na tu malou knížku Obchodníků *Pohled za oponu času*? Začínám stárnout a uvědomuji si, že mých dnů ubývá, dostal jsem se do opravdového... Ocítl jsem se v roli té malé písničky, kterou tu před chvílí zpívaly ty ženy. Teď je tomu už osmnáct, dvacet let. *Chci si o tom promluvit, Pane*. Odešel jsem a začal se modlit, a potom přichází ta oživující moc. Byl jsem vyzdvižen a pohleděl jsem nahoru a řekl jsem si: „Podívejte.“

192 Vzpomínám si na to ráno, jak jsem byl vytržen na druhou stranu. A moje manželka ona tam sedí, ležela tam toho rána se mnou v jedné posteli. Pozvedl jsem se a podíval se na ni. A ona spala. Řekl jsem si: „Pokud bys měl ještě něco pro Pána udělat, to si musíš, hochu, pospíšit. Je ti už přes padesát.“ A pak mě Duch svatý vychvátil a já jsem Tam nahlížel. Viděl jsem ty svaté tak skutečně, jakože stojím jako kazatel Evangelia tady za touto kazatelnou, s touto svatou Knihou, která tu leží.

193 Řekl jsem vám už něco ve jménu Páně, co by se nestalo? Pokud ano, byl bych rád, abyste mi to řekli. Vyplnilo se to pokaždé a přesně na pódiu? Vyplnilo se to pokaždé tak, jak On řekl? Bylo to „Tak praví Pán.“

194 Stál jsem tam tedy, a díval se za *tu oponu času* a uviděl jsem přicházet deset tisíce krát tisíce mladých mužů a žen, kteří běželi a objímali mě a vykřikovali. Ohlédl jsem se dozadu a viděl jsem, jak ležím na posteli. „Ó, Pane, dovol mi nahlédnout za oponu času.“

195 Co to bylo? To je oživující moc, která nás jednou vychvátí — ta velká oživující moc. Ta oživující moc přišla v těchto posledních dnech. Kvůli tomu jsem právě teď v Arizoně. Sedí tu mnoho lidí, stal jsem tu v Phoenixu, slyšeli jste mě, jak jsem vám řekl tuto věc právě z tohoto pódia: „Tak praví Pán.“ (Kolik z vás si na to vzpomíná?) Řekl jsem, že odcházím: „Něco se má stat.“

196 Uviděl jsem přicházet sedm andělů. Copak to Life magazin neuveřejnil, jako mlhu vznášející se na obloze ve výšce dvaceti sedmi mil a napříč třiceti mil? Nesedí tu bratr Fred Sothmann a ti ostatní, Gene Norman, tam vzadu? Oni stáli rovnou tam, když se ukázalo těch sedm andělů, rovnou tam na té hoře? To takhle zatřáslo těmi horami

vzdálenými na míle dokola. Postavilo se tam těch sedm andělů (to mi vrhlo meč do ruky) a řeklo: „Jdi domů a otevřeš těch sedm pečeti, které jsou dány.“ A tady ony jsou — ta tajemství manželství a rozvodu, semene hada, a všechny ty další věci, které nás znepokojovaly. Je to „Tak praví Pán.“

¹⁹⁷ Co to je? Oživující moc vracející se do církve, a připravující ji na tuto hodinu, která se blíží — oživující moc! Ó, Bože, pomoz nám, abychom to přijali. Pomoz nám, abychom tomu věřili. Rozumíte, záleží na vašem postoji, to rozhoduje, jestli vám to prospěje, nebo ne. Musíte tomu věřit. Pokud tomu nevěříte, pak vám to vůbec nepomůže.

1. Samuelova 12:3

¹⁹⁸ Jak se tam ten starý Samuel postavil před těmi lidmi a řekl: „Copak jsem vám někdy řekl něco ve jménu Hospodinově a nestalo se to? Copak jsem od vás někdy žádal peníze, abych měl za co žít?“

1. Samuelova 8: 19; 1. Samuelova 12:4

„Ne, ale my přesto chceme krále.“

A právě to je postoj v dnešní církvi. Oni na to mají svůj názor. Oni vám vůbec nebudou věnovat pozornost. Oni to obcházejí. No, to jen ukazuje, že ta oživující moc tam není.

„Ó,“ řeknete: „Já mluvím v jazycích. Skákal jsem a křičel.“

To všechno je skvělé, ale kdyby tam byla ta oživující moc, pak to rozpoznáte — jako to malé orlíče poznalo svou matku — že to je Slovo, že to je „Tak praví Pán.“ To je to, co Bůh zaslíbil. To je to, co bylo předpovězeno. To je to, co se přesně stalo.

My jsme bez jednoho stínu pochybnosti právě teď, potenciálně ve zmrtvýchvstání. Svatí se připravují, aby byli vzati na povětrí.

Jan 2:19

Ježíš byl tak plný obživující moci, že řekl: „Jestliže zničíte tento chrám, jehož stavba vám trvala, jak si myslíte čtyřicet let, já ho ve třech dnech obnovím.“

Proč? Jak mohl říct Ježíš něco takového? Rád bych se vás na to zeptal. Jak mohl Ježíš něco takového říct? On věděl, že On byl... Amen! Byl bych rád, kdybych to mohl pořádně zdůraznit. On věděl, kdo On byl. On znal každé Slovo Boží, které bylo o Něm napsáno, a On je vyplnil. Věděl, že byl ten, o kterém mluvil David.

¹⁹⁹ Víte, že vy jste ti, o kterých mluví Bible? Znáte svoji pozici v Kristu? Jestliže jste v Kristu, jste novým stvořením. Víte, že to Slovo

žije každý den ve vás? Jakže, jistě. Ono vám patří. Vy jste orli, a to je váš pokrm.

Žalm 16:10; Jan 2:19; Skutky 2:27

²⁰⁰ On to věděl na základě Boží moci, že se toho zhostí, protože bylo prorokováno, že on to udělá. Proto se nebál říct: „Zbořte tento chrám a já ho ve třech dnech postavím,“ protože David řekl: „Nenechám jeho duši v pekle a svému Svatému, nedáš spatřit porušení.“ On věděl, že žádná buňka jeho těla nepodlehne porušení a porušení nastává během dvaasedmdesáti hodin.

Jan 2:19

²⁰¹ On řekl: „Zbořte tento chrám, a já ho znovu během tří dnů postavím.“ Proč? On byl tak plný té oživující moci, která oživila každé Slovo. On pohlížel dozadu a viděl každé Boží Slovo, které bylo napsáno o NĚm, a prorok řekl, že On ho měl vyplnit. On věděl, že bude vyplněno i tohle.

²⁰² A teď, na každé Slovo, které vyslovil Bůh, řekl na ně váš duch „amen“? A vyplnilo se ve vašich životech, jakožto věřících? Nebo jste si ponechali něco bokem a říkáte: „Dobře, *ale* moje církev to učí jinak“? Potom si dejte pozor, jestřábi.

Všimněte si, orli tomu věří. Ani v nejmenším nepochybují, oni tomu věří.

Všimněte si teď. On věděl, že se to stane, protože to řeklo Slovo, a každé Slovo napsáno o NĚm se muselo vyplnit. Věděl, že to bylo napsáno Boží mocí, svatými proroky, kteří prorokovali, že On to udělá a proroctví nikdy neselže. Nemůže. Slovo Boží nemůže selhat. Ono bylo psáno Duchem.

Římanům 8:11

²⁰³ A teď, Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, jestliže On přebývá ve vás, ve vašem těle, On rovněž oživí vaše smrtelná těla. Můžete je pak zastřelit, upálit je, udělat vše, co chcete, můžete se jim posmívat, roztrhat na kusy, odvrhnout; udělat, co se vám líbí, Bůh to každopádně vzbudí, protože řekl, že to udělá.

²⁰⁴ Každý svatý Boží, který má v sobě toto zaslíbení, ví, že je to pravda. A tak se neboj, bratře, my už jsme ve Velikonocích.

²⁰⁵ Podívejte se teď na proměnění, dříve, než skončíme — proměnění. Všichni jsme reprezentováni v proměně. Podívejte se, co dnes vidíme. Dávejte jen pozor, na co se dnes díváme. To je oživující moc Boží. Všichni jsme v tom.

206 Tam v Mojžíši byli znázornění svatí, kteří zesnuli. Bylo tam znázorněno zmrtvýchvstání a oslavený Ježíš. Eliáš... Mojžíš, Eliáš, a Ježíš, všichni stáli tam na té hoře — mrtví svatí, vychvácení svatí a oslavený Ježíš

Ó! No, říkáte... Slyšel jsem jednou jednoho člověka, jak řekl: „Lidé, jestliže máte takovou moc, měli byste jít a povědět lidem, co dokážete udělat.“ Ať je to na hony vzdáleno pravému křesťanovi, aby něco takového řekl. Rozumíte? Samozřejmě, my si žádnou moc nenárokuje, ale děláme pouze jedno.

207 Když se oni dívali kolem, se vši moci, která na nich spočívala, „oni viděli pouze Ježíše“. A ten pravý, skutečný věřící, se nestará o to, jestli za ním stojí nějaká denominace, nebo ne. On chce jen jedno — abyste viděli toho oslaveného Krista. Na tom druhém nezáleží. To opravdové, ryzí prožití Hory proměnění oslavuje výhradně Ježíše Krista.

208 To neoslavovalo Mojžíše, neoslavovalo Eliáše, to neoslavovalo je samotné, to neoslavilo nic jiného, ale oni viděli oslaveného Krista. A každý pravý věřící, právě to má ve svém srdci, aby oslavil Ježíše Krista. Ó, to je to, On usiluje, aby to lidé viděli. Nemluvit: „No, když přijdeš a připojíš se k naší skupině, jestli přijdeš a budeš dělat to nebo ono...“ Ó, nedělejte to. Takhle to nedělejte. Hledte na Slovo Boží, kterým je zvelebený Kristus; a vyplňuje zaslíbení na tento den, v této velké hodině zmrtvýchvstání.

Efezským 5:30

209 A to nás naplňuje radostí, když si uvědomíme, že jsme s Ním, tělem z Jeho těla a kosti z Jeho kostí. Jaká radost! To je ta jediná věc, o kterou se stará opravdový věřící. Oni se nestarají o nějakou denominaci, nestarají se o nějakou organizaci. Nestarají se o to, co si myslí jiné ženy. O nic takového se nestarají. Opravdu ne.

210 Ony stejně nebudou dělat věci, které ty jiné ženy dělají. Stejně tak ty věci nebudou dělat ani ti muži. Oni nepůjdou a nebudou se mazlit s nějakou organizací, aby z ní nebyli vyloučeni a nebudou se bát, že nedostanou stravenku. Oni se o takové věci nezajímají, pro ně to jsou nesmysly. Oni mají pouze jednu touhu v srdci, a to je, vidět Ježíše Krista oslaveného.

Jich chování musí být v souladu s Bohem. Absolutně musí, nic jiného, než aby byl oslaven Ježíš Kristus. A co je Ježíš? Slovo. Souhlasí to?

Židům 13:8

211 Ted' si všimněte... vidíme, že Jeho potvrzená metoda dokázala

Jeho zmrtvýchvstání. Čím to tedy je? Vidět tvůj život skrze Jeho zaslíbené Slovo, ve kterém On řekl, že je: „Tentýž včera, dnes i na věky,“ který dokazuje, že On je stále živý. Nestarám se o to, jestli jsou všechny dveře v této zemi přede mnou zavřeny. Ten čas... Jak jsem už řekl, bylo mi nedávno šestapadesát. Snadno může něco puknout. Jsem v v infarktovém věku. Platí pro mě všechno, co ten věk přináší, všechno. Dobře, ale záleží *snad* na tom? Vůbec mi na tom nezáleželo, když jsem byl ještě mladý, nezáleží mi na tom ani teď, ve kterou hodinu může být mé číslo vyvoláno, nebo karta vytažena z evidence. Mě nezajímá ani to, jestli bude někdo vědět, že jsem žil na této zemi. Na tom mi vůbec nezáleží. Nemusíš po sobě nechat nějaké velké památníky ani velké budovy, aby tím připomínaly, že jsem tady žil na zemi. Chci, aby věděli jen jednu věc, že Ježíš Kristus je tentýž včera dnes i na věky, a že ve svém srdci svírám Jeho výpis.

Židům 13:8

212 Víím, že jednoho dne... I kdybych utonul v moři, i kdybych byl zavražděn v Africe, já nevím, co mě potká — ale víím jednu věc, která je jistá: držím ten výpis. Haleluja! Každé dveře mohou být zavřeny. To pro mě není směrodatné. Já neusiluji o to, abych oslavoval nějakého člověka nebo nějakou organizaci ani sám sebe ani nějakou skupinu nebo ještě něco jiného. Já chci, aby lidé mohli vidět, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých, a Jeho Duch žije. On je včera, dnes i na věky tentýž.

Efezským 2:6; Zjevení 1:17, 18

213 Není divu, že Ježíš řekl: „Nebojte se. Já jsem ten, který byl mrtvý, ale žiju na věky věků.“ Protože teď jsme vykoupení skrze Něj a povstali jsme spolu s Ním. A teď jsme (ne, že budeme) posazení v nebeských místech v Něm.

Galatským 2:20

214 Teď, když máme v sobě toho Ducha — tento výpis — to ukazuje, že všechny pochybnosti byly zrušeny. Cože? Kristus žije. Žiju ne já: Kristus žije ve mně. To ne ty žiješ, ale Kristus žije v tobě, protože Jeho živé Slovo žije v tobě, a poukazuje, že všechny záznamy, všech vašich metodistů, baptistů a letničních názorů a všechno ostatní, bylo zrušeno Ježíšem Kristem.

Matouš 17:5; Marek 9:7; 1. Janova 3:14

215 Tak, jako na Hoře proměnění. Všichni proroci a všechno ostatní, s tím bylo skoncováno. Všechny dny luteránu, metodistů, presbyteriánů. Oni jsou v pořádku, ale: „To je můj milovaný Syn. Jeho poslouchejte,“ Slovo na tuto hodinu, hodinu pečeti, kdy všechna tajemství, která byla ukrytá po všechny ty roky, a ta velká pyramida

času, od které byl odseknut Vrcholový kámen, aby mohl být dobroušen a tak, aby Davidova hvězda mohla být dosazena na své místo; a ta velká Církev živého Boha bude pozvednuta jako na orlích křídlech, bude zanesena tam do Slávy. Ano, a teď v našich tělech mluvíme novými jazyky, prorokujeme a předvídáme, vkládáme ruce na nemocné, oni jsou uzdraveni, kdy svět a všechny věci světa jsou mrtvé. My jsme přešli ze smrti do života a teď držíme tuto moc. Haleluja!

216

*Toho rána zmrtvýchvstání, když budou
rozdruceny pečeti smrti, povstaneme. [Haleluja!]
Povstaneme. [Amen.]*

Není dost ďáblů v pekle, aby nám v tom zabránili. Byli jsme předem ustanovení Bohem pro tuto hodinu. Slovo Boží se samo projevuje rovnou skrze nás, a my žijeme v přítomnosti Boží, skrze Slovo zaslíbení od Boha.

217 Není dost ďáblů v pekle, kteří by mohli zabránit tomu, abych nepovstal! Nemohou mi zavřít toho rána před nosem žádné dveře. Pečeti byly zlomeny. Haleluja! Jsem svobodný. Jsem orel. Nejsem už déle v kleci, ale jsem na svobodě. Vstal jsem z mrtvých do nového života Ježíše Krista. A nejen já, ale každý muž, každá žena, chlapec, dívka, která tu sedí, každý, kdo byl naplněn, *uvedením* do tohoto Ducha Božího, oni jsou novým stvořením v Kristu, a vy jste orli.

218 Dnes jsme oživeni a radujeme se navěky ze zmrtvýchvstání. Protože On žije, my žijeme také. A On žije v nás a oživuje nás, a ten Duch, který Ho vzbudil z mrtvých, přebývá v nás a oživuje naše smrtelná těla, k těmto velikým věčným Velikonocím. Sláva Bohu!

219 Ó, ponechte si ten svět, vezměte si cokoliv se vám líbí, ale dejte mi Ježíše. Amen. Já Ho miluji. On je pro mě vším na světě. A protože ty jsi částí Jeho, já jsem částí vás, a vy jste částí mě a společně jsme částí Jeho.

220 Ó, křesťané, jakou máme příležitost! Máme příležitosti, o kterých se svatému Pavlu ani nezdálo. Máme příležitosti, o jakých Enoch, Eliáš a všichni ostatní, oni nikdy neměli takové příležitosti, které teď máme my.

221 A tam někde je nějaká malá ovečka, a On se neuspokojí, dokud ona nepříjde do ovčince. Ale s pomocí Boží a skrze vidění a „Tak praví

Pán," se vracím zpět do zámoří. Ta poslední malá ovečka, možná že bude černá, tam někde dole, pokud vím — kde jim ani na mysl nepřišlo, že takoví mají duši, ale Bůh ví, že je to tak. Já budu hledat až do posledního dne mého života, abych tuto poslední našel, kdekoliv je.

222 Doufám, že jsem neurazil žádného z mých bratrů, když jsem se zmiňoval o těchto tvrdých věcech — to neznamená, že nechci, abyste chodili do kostela. Samozřejmě, že chci, abyste chodili do kostela. Chodte do kostela, kamkoli chodíte. Ale ať on není vaše naděje v tom, že řeknete: „Dobře, já patřím tam," nebo „já náležím sem." Ó, bratře, sestro, musíš patřit Kristu! Chod' do kostela, ale musíš patřit Kristu. Amen!

223 Ať ten potenciál, (pokud není v tobě) ať tě hned teď přivede k životu. Nechceš to přijmout? Tato místnost je toho plná. Cítím to nad sebou, já vím, že to je tu — ta Boží moc. Ten velký vidoucí, který má vidění, ten velký předvídající, který může předpovědět věci, a nikdy to neselže, Ten, velký, který může promluvit a žádný člověk na to nemůže povědět „ne". Ten Muž, který může otevřít a nikdo nemůže zavřít. Ten, který byl mrtvý a teď žije, a žije dnes ve Phoenixu, a prochází se uprostřed těch nově narozených květin.

224 Není tedy divu, že toho Velikonočního rána ležely drobné slzy rosy na líci každé lilie a na každé růži. Proč? Uvědomovaly si, že to prošlo zemí, ale tam někde vzkvétá věčná květina, a ona jednoho dne zaujme své místo. To je pravda.

225 Není tedy divu, že slzy radostí mohou kanout po našich tvářích. Není divu, že naše srdce se rozechvívají a třesou, když můžeme cítit, že nějaká proměňující moc sestupuje do našich životů a naplňuje nás, a dokonce nám dovoluje mluvit v jazycích, které pocházejí z nebe.

Zjevení 1:17, 18

Jsmo natolik oživení do Jeho přítomností — prorocství, předvídání, předpovědi, a to všechno se trefuje přesně do Slova. Pokud je to prorokováno v rozporu s tím, nevěřte tomu; ale jestli se to shoduje se Slovem, pak už bylo řečeno, „TAK PRAVÍ PÁN". Nebojte se. „Já jsem Ten, který byl mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků." To je Boží Velikonoční pečeť.

226 To pečetí každé místo tohoto Slova ve tvém srdci. Čím je pečeť? „Vy jste psanou epištolou, kterou čtou všichni lidé." Vy o tom víte. Ale když si vás Bůh vyžádal, On vás zapečetil tou Velikonoční pečetí, že jste povstali s Kristem, a že jste novým stvořením. A pokud jste ještě

dnes ráno nebyli zapečetěni, udělejte to, zatímco skloníme naše hlavy.

[V publiku někdo přináší prorocké poselství.]

Římanům 8:11

Slyšeli jste to? Zamyslete se teď s vašimi skloněnými hlavami. Římanům 8:11: „Jestliže tedy Duch Toho, který vzkřísil Krista z mrtvých, přebývá ve vás, On rovněž obživí i vaše smrtelná těla.“

²⁷ Na co máme čekat, lidé? Co nám ještě zbývá? Podívejte se na Tchaj-wan a celý tento svět. Atomové rakety a všechno je prostě připraveno, aby udeřilo na tento svět. Oni jsou tak nervózní a vyděšení, a tolik povyku, a všeho toho pošklebování a vyprávění všech druhů vtipů, právě tak jako ten malý chlapec, který prochází v noci hřbitovem a píská si, aby si lidé mysleli, že je všechno v pořádku. Nenechte se svést. Příchod Páně je na dosah ruky.

²²⁸ Všimli jste si před nedávnem... Přišel nějaký rybář a řekl mi, že jednou když seděl někde v zátoce, na nějakém ostrém výčnělku nebo něčem takovém, co tam bylo, že krátce předtím než ta, v Řecku udeřilo zemětřesení, všechny ryby, které mají ve zvyku v tuto ranní dobu požívat stravu, nežraly. Co to bylo? Ony se nenacházely na hladině. A když se to stalo podruhé, stalo se totéž. On hned poznal, že se za chvíli něco stane, protože ryby v té době nežraly.

²²⁹ Všichni rackové a ostatní živočichové, kteří se krmí rybami, nežrali. Brzy ráno, v té době, kdy si hledají potravu, seděli na plážích a jinde, odlétávali z útesů, a za několik minut se moře začalo vzdouvat a na povrch se z hlubin vyřítíl lišejník, z mořského dna. Ryby to věděly dřív, než se to stalo.

²³⁰ Na cestě do Indie jsem četl noviny stálo tam: „Zemětřesení už muselo skončit.“ Několik dnů se malí ptáči nevraceli do svých hnízd, které měli ve skalách, dobytek se toho horkého dne nezdržoval ve stínu kolem svých přístřešků. Ovce stály přímo uprostřed polí a opíraly se jedná o druhou. Ony se k těm skalám nepřibližovaly už dva nebo tři dny předtím, než udeřilo to zemětřesení Proč? Ty ovce to věděly. Ony věděly, že se něco stane. Ptáci věděli, že se něco stane. Rackové věděli, že se to stane. Ryby věděly, že se něco stane. To je tentýž Bůh, který vedl tato zvířata do korábu.

²³¹ Copak vy, Duchem naplnění lidé, nevidíte, že se něco stane? Neočekávejte nějaké veliké celosvětové něco, které se přežene — nic, kromě příchodu Pána Ježíše. Pamatujte, jen pamatujte na ta slova a na zaslíbení Páně. Nechcete kvůli tomu teď hned přijít? Odstupte pryč od

těch velkých zdí. Zmrtvýchvstání je už na dosah ruky.

²³² Pokud je tu někdo, kdo neví, jestli bude ve zmrtvýchvstání, a není si jistý, že obdržel tu moc zmrtvýchvstání a že ono odpočívá v tobě... I kdyby to rozežrali kožní červi, i kdyby na tom místě, kde se nacházíš, nastal výbuch atomové bomby, to nikdy nedokáže zničit tu oživující moc zmrtvýchvstání. Ne, ne, sestro, bratře, tvoje vzácné jméno bylo vloženo do Beránkovy knihy života tam nahoře, a nikdo to nemůže vymazat. Není zde na tomto světě dostatek prostředků, které by dokázaly vymazat tvé jméno z této Knihy, jestliže tě Jeho krev vykoupila. A pokud si nejsi ohledně toho jist, nenech si teď tuto příležitost ujít.

²³³ Můžeš využít příležitost proběhnout někam přes barikádu, abys unikl smrti, ale přes tuto barikádu se ti to nepovede. Ne, ne, schytáš to. No, nemusíš. Proto teď bliká červené světlo. Utíkejte, zanechte své vlastní názory, utíkejte od věcí světa. Pojdte, abychom byli spolu vzkříšení v tom velkém velikonočním čase, v té velké oslavě Velikonoc.

Můžeš to oslavovat ve svém srdci během toho týdne? Pokud nemůžeš, nechceš teď zvednout ruku k Bohu a říct: „Bože nejsem si ohledně toho jist. Nevím, jestli bych to všechno zvládl nebo ne. Pomůžeš mi?“ Chtěl bych zvednout ruku k Tobě, Pane. Pomoz mi.

²³⁴ Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. To je správné. „Chci Tě, Pane. Pomoz mi. Chci povstat. Chci mít ten potenciál zrovna teď. Chci vědět, že to je to pravé, Pane. Chci vědět, že to je to úplně správné, Pane.“

Nechci udělat žádný... Nechci, aby se potom ukázalo, že jsem se mýlil. Mohlo by být už příliš pozdě. Teď je ten den, teď je ten den — nečekejte.

²³⁵ Před nedávnem jsem kázal a byl tam jeden starý barevný muž, který přišel dozadu budovy, aby se semnou setkal. Řekl: „Velebný pane, chtěl bych vám něco říct. Řeknu vám, že máte pravdu.“ Řekl: „Já jsem už dávno řekl Pánu, že bych měl rád v to ráno svůj lístek v ruce. Rád bych měl jistotu, že je správně označený. Tam dole u řeky bude potom mnoho problémů.“ Řekl: „Já se už blížím k té řece. Nerad bych tam měl nějaké problémy. Rád bych to tady teď dal všechno do pořádku.“

Tak je to správné. Máte vaše vízum? Pokud ho nemáte... Můžete mít pas, ale jestli nemáte vízum, nemůžete do této země vejít. Víte o tom? Máte vaše... máte všechno v pořádku? Pokud ne, právě teď je na to čas, abyste to udělali.

Nebojte se. Pokud jste trochu vylekaní, je tady přibližně sto rukou, které se zvedly, a tak, jestli jste trochu vystrašení, bylo by vhodné to teď dát do pořádku.

²³⁶ A teď, já vím, že jsme měli různé způsoby. Někteří říkají: „Pojď sem, a dovol, abych ti potřásl rukou.“ Jiní říkají: „Pojď sem a klekni u oltáře.“ No, to je skvělé. Nemám k tomu co dodat, ani v nejmenším. Vůbec nic... ať je to cokoliv. Ale dovolte, abych vám řekl svůj způsob: „Ti, kteří uvěřili...“ Přijít k oltáři ti víru nedá. Podání ruky kazateli tě nepřiměje k uvěření. Ale jestli jsi povolán Bohem, a od počátku jsi orlem, stačí pouhé zvolání. Budeš věřit. Pokud tomu opravdu věříte, pak se budu za vás modlit.

Dokázali byste si představit, že by ten malý orel ještě zůstal na tom slepičím dvorku? Ne, ne! Ó ne, nezůstávej tam už déle, příteli. Nech se vytrhnout. Milost Boží je zde, aby to udělala.

²³⁷ Nebeský Otče, uvědomujeme si, že se přibližujeme čím dál tím víc k té závěrečné hodině. Nezbylo nám už moc času, Ne v našem věku, ale obecně. Věříme, že tu sedí mnoho mladých lidí, kteří budou naživu, když se to stane, a to se může stát ještě dnes. Neznáme minutu ani hodinu, ale, Pane, Tys nám řekl, že: „Když uvidíte tyto věci, jak se dějí...“ a ony se teď dějí už delší dobu.

²³⁸ Víme, že podle vědců už přetahujeme. Před šesti sedmi lety jsme byli tři minuty před půlnocí. Nevíme, jaký čas odbývá, ale víme, že jsme právě tady. Ó, Bože, kéž bychom měli tu jistotu, abychom viděli, že naše srdce odpovídají na každé Boží zaslíbení „amen“, abychom viděli, že sám Duch do nás vchází, aby obživil naše bytosti!

²³⁹ Bože, ať to dnes ráno moji bratři vidí. Ať moji bratři vidí, že Duch přichází a oživuje nás do Slova. Ať moje sestry vidí totéž, Pane. Pokud vidí něco, co jim brání, aby byli oživeni do Slova, ó, Bože, ať se toho můžou rychle zbavit. Vyslyš, Otče. Je to teď všechno ve Tvých rukou.

Vím, že jsem v mnoha věcech selhal, a selhávám neustále, ale Pane, udělal jsem vše, co jsem udělat mohl. Teď je to ve Tvých rukou. Oni jsou v Ježíšově jménu Tvoji. Přijmi je, Otče.

A teď, vy, kteří jste tady a potřebujete uzdravení vašeho těla... Kolik je tu věřících? Zvedněte ruce. „Já jsem věřící, pokud znám své srdce.“ Kolik z vás vlastní a uvědomujete si, že bez stínu pochybnosti ve svém srdci jste už teď byli vzkříšení z mrtvých? Ó, co se pak může stát v takovém shromáždění!

²⁴⁰ Víím, že už protahuji, ale co by se právě teď mohlo stát? Jen pomyslete, co by se mohlo stát. Ty potenciály leží přímo ve vás.

Ti z vás, kteří jste zvedli ruce, jako byste přísahali Bohu: „Já víím, že se ve mně něco stalo. Nejsem možná v takovém stavu, v jakém bych měl být.“ Ani já. Ne, přátelé. Jsem na hony vzdálen tomu, kde bych měl být. Ale tohle jedno víím: přešel jsem ze smrti do života. Ale víím jednu věc, že se se mnou něco stalo.

²⁴¹ Ne teď, jako starý člověk, ale stalo se to před mnoha a mnoha lety, ale víím, že toho dne, když jsem šel do nemocnice, a kde jsem čelil té velké výzvě... Viděl jsem umírat svou ženu, a já jsem volal o její život. „Co jsem udělal, vždyť jsem stál na rozích ulic a kázal a modlil se za nemocné?“

A tehdy satan řekl: „No vidíš, On neodpovídá na tvé modlitby.“ Viděl jsem, jak umírala, ale věděl jsem, že v ní je ta moc zmrtvýchvstání. Ty kosti povstanou znovu.

²⁴² Viděl jsem tam ležet moje nemluvně. Položil jsem na něho ruku a řekl: „Bože, neber ho.“ Ale vypadalo to, jako by On stáhl dolů oponu a řekl: „Víc tě už nevyslyším.“

Satan řekl: „Máš to tady. Stačilo by pouhé slovo.“ On dobře věděl, že mi nemůže říct, že není Bůh, protože jsem si tím byl jist. Ale on mi chtěl říct, že mě nemiluje, že se o mě nestará. Vidíte, každý důvod. On řekl: „Je ti sotva dvacet, jsi ještě mladý muž a tam v márnici leží tvá manželka. A tady umírá tvé dítě. A ty tvrdíš, že On je veliký lékař a vším čím je. A podívej, co ti provedl? Jediné slovo. A nemusel by ani mluvit, jen se podívat dolů a říct... stačilo kývnout hlavou, a stalo, stalo by se to, bylo by uzdraveno. Ale vidíš, On tě nemá rád. On se o tebe nestará. Nechává tvoje dítě zemřít, a odmítá vyslyšet v této temné hodině tvou modlitbu.“

²⁴³ Všechno, co řekl byla naprostá pravda. Řekl: „Tak co jsi provedl? Pracuješ celý den tak, že se sotva postavíš na nohy, a pak jsi seděl celý večer až do dvanácti hodin, do jedné hodiny. Stojíš na rozích ulic a kážeš, a odpovídáš na výzvy do nemocnic. Jen co přijdeš domů, sedneš si do křesla, na hodinu nebo dvě usneš a znovu jdeš do práce. Příští noc je to stejné, je ti dvacet jedna a jsi v takové situaci. Každý přítel, každá mladá dáma, každý mladý muž, tví blízcí, tě mají za blázna a pomatence. Co jsi udělal? Udělal jsi ze sebe blázna. Nevidíš to?“

Job 1:21

244 Byl jsem skoro hotov, abych mu dal za pravdu, ale něco bylo ve mně — ta oživující moc — řekl jsem: „Hospodin dal, Hospodin vzal, ať je požehnáno jméno Hospodinovo.“

*A když celá moje naděje je zmařena,
pak On je mou nadějí a přístavem.
Na Kristu mocné skále stojím;
všechny ostatní základy jsou sypký písek.*

*Když On přijde s hlasem trouby,
kéž bych byl tehdy nalezen v Něm...*

Zavinutý v rouše Jeho spravedlnosti, ne té mojí vlastní — já žádnou nemám. Moje jsou ohavné, špinavé hadry.

Neodvážil bych se jít do nebe na základě svého kázání. Neodvážil bych se jít do nebe na základě svých vidění. Já půjdu do nebe, protože mám Jeho milost ve svém srdci — Jeho milost ke mně. A proto jdu. A tak tam půjdeme.

245 Ó, příteli, ty jsi částí tohoto těla. Vy jste malými Božími dětmi. No, já to teď říkám proto, abych vybudoval vaši důvěru. Pokud jsem našel vaši přízeň a sdělil jsem vám pravdu, a to co jsem vám řekl... Jak řekl v minulých letech prorok... Ne, že bych se dělal prorokem, ne, pánové, ale říkám vám pravdu. Copak On někdy řekl něco, co by nebyla pravda? Já vás znám tady ve Phoenixu už nějakých dvacet let — od té doby, jak tu zpívali tu píseň: „Rád bych si o tom s Ním promluvil“ — ve sboru bratra Outlawa, myslím, že to byl bratr Garcia. Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo?

Pamatujte, existuje jen jedna naděje. Získat tu oživující moc. Ona vás podrží, když všechno ostatní selže, ona vás udrží.

Někdo z nich se zeptal: „Zachoval sis své náboženství, bratře Branham?“

Řekl jsem: „Ne, ono udržuje mě. Ne, ono udržuje mě.“ Já ho neudržuji. Tady se nejedná o to, jestli já něco podržím nebo ne, ale jde o to, jestli On mě podrží, nebo ne. On je Ten, který mě podržel. I když nemusel.

246 Andělé seděli na každém stromě. „Jen pohni prstem. Jen ukaž (nemusíte to přijmout) z kříže. Jen pohni prstem a dávej...“ Vidíte tu bandu posměváčků? Ale kdyby On to udělal, já bych dnes nemohl mít toto svědectví. Vy byste ho také nemohli mít, ale protože On zůstal na

kříži, On tam vydržel, a proto já držím spolu s Ním.

*Na Kristu mocné skále stojím;
všechny ostatní základy jsou sypký písek...*

Marek 16:17

A teď, pokud jste nemocní, položíte ruce jeden na druhého? Modleme se. Jen položte ruce na někoho vedle vás. Nehledě na to, co vás trápí, mějte teď víru. Pokud jsem vám někdy říkal pravdu, říkám vám ji teď. Ježíš řekl: „Ty, kdo uvěří, budou provázet znamení.“ A vy jste věřící — zvedli jste ruce. Nepochybuje. Je to jen nějaká bídná trpící osoba, na kterou jsi položil ruce. A někdo zas položil ruce na tebe.

Římanům 8:11

247 Pamatujte ta oživující moc, ta moc, která zvedla Ježíše z hrobu. Vy máte víru v to, co už máte ve svém vlastním těle. To pomůže dotyčné osobě, na kterou jsi vložil své ruce. A pokud to přebývá v tobě, pak to také oživí vaše smrtelná těla.

Žalm 22:1, 16, 17; Izaiáš 53:5, 12; Matouš 27:46; Marek 15:34; Jan 19:28

248 Drahý Bože, když tady dnes ráno stojím, blíží se k poledni, byla to přibližně tato hodina dne, kdy Ježíš mocně zvolal: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil. „Žízním.“ Není tedy divu, že to prorok předvídal a řekl: „Všechny mé kosti se dají spočítat, ruce i nohy mi probodli...“ Ale: „Byl započten mezi hříšníky. Byl raněn za naše přestoupení, potřen za naše provinění. Kázeň našeho pokoje byla vložena na Něj, a Jeho ranami jsme byli uzdraveni.“ Nárokujeme si to, Bože, dnes ráno. Nárokujeme si to dnes, v tom ránu zmrtvýchvstání.

249 Všimněte si této potvrzené pravdy, kterou jsem řekl, Pane, z Tvého Slova, v přítomnosti Boží. On je Soudcem a my jsme svědkové, že nás vykoupil, a leží v nás z milosti Boží, ta moc zmrtvýchvstání.

250 A naši přátelé jsou nemocní, ti, na které jsme vložili ruce. Ó, Bože, vyzýváme ďábla, soustředíme naši víru, dnes ráno, s rukama položenými na tyto lidi a s mýma oběma rukama vztaženými nad těmito lidmi. Ať každá nemoc, ať každé utrpení, které svírá tyto lidi, tady v přítomnosti této potvrzené pravdy, ať je to opustí ve jménu Ježíše Krista. Ať jsou dnes tito lidé osvobození.

Marek 16:18

251 Bible, slova našeho Boha říkají: „Budou-li vkládat ruce na nemocné, oni se uzdraví.“ A naše ruce byly vzepjaty k Tobě, Bože. A jako každá rostlina na zemi pije z Tvého pramene, tak jistě, jak byla oplodněna, pije z Tvého pramene, dává se do pohybu. Tak začíná růst,

ten klas obilí, květiny, ať je to cokoliv, on pije z Tvého pramene a roste směrem k Tobě. A dnes ráno jsme povyrostli o nějaký ten centimetr, Pane. Můžeme se povznést trošku výš. Pijeme z Tvého pramene. Jsme Tvým stvořením s mocí zmrtvýchvstání ležící v nás, Pane, a prosíme, abys vyslyšel naše modlitby za naše bratry a sestry; a ať každé utrpení, které trápí tyto drahé lidi tady, kteří mají tu moc, Pane, rozvaž je, aby mohli sloužit Bohu. Ať se uzdraví, Pane, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

²⁵² Věříte Mu? Zanechte ty věci. Jak to dokážete? Prostě to musíte udělat, vypadá to tak, jako byste se od toho odtrhli. Pociťujete to tak? To mohu být pouze já, ale já to pociťuji, je to takový zvláštní pocit, když přicházím mezi lidi, kde vy takhle sedíte pospolu. Já vím, že se tu nachází něco neviditelného, jako rozhlas, nebo televize, ať je to cokoliv, prochází to touto místností, Kristus je v tomto pokoji. Jen si to představte, náš Vykupitel. Tony, On je tady. Amen! Kdo by mohl být šťastnější než lidé, kteří mají biblický důkaz každého Božího slova, které se projevilo a které vidíme — dokonce anděly a Jeho bytost, tak jak to procházelo napříč věky, stejně tak jako jsou slyšet slova předpovídána vidoucími, která se naprosto přesně vyplňovala. A my jsme tu na samotné hraně Jeho příchodu. Ó, jak nádherný čas.

My Ho uvidíme. Jednoho dne On tu bude. A dokud se to nestane, budete se za mě modlit?

²⁵³ Předě mnou jsou nebezpečná rizika, která na mě čekají. Já si to uvědomuji. Potkávám se s pohany, kterým když zaplatí, bez problémů vás zastřelí, tak snadno jako by si dali doušek vody. Vy vstupujete na jejich teritoria — a ďáblové vás budou hned vyzývat na základě Bible... ale nikdy jsem nezažil takovou situaci, kde by náš Bůh nedokázal zvítězit. Já vycházím v Jeho jménu, ve jménu Pána Ježíše Krista, té naděje věčného života, onoho zmrtvýchvstání a života.

Jan 11:25, 26

²⁵⁴ „Kdo žije a věří ve mě, i kdyby zemřel bude žít. A kdokoli žije a věří ve mě, nikdy neumře.“ Já věřím, že to je věčné Boží Slovo. Věříte tomu také tak? Budete se za mě modlit? Já se budu modlit za vás.

Ať Bůh na nás dohlíží, dokud se znovu nesetkáme. A teď se na chvíli postavíme, skloníme naše hlavy. Nebylo by dobré, kdybychom teď zazpívali nějakou krátkou písničku, že ano? Pamatujete si naši píseň „Miluji Ho“? Je ona v každém srdci? Zazpívejme ji. Drahá sestro, mohla bys...? Chtěl bych ti říct, jak si vážím tvého hraní, sestro.

Miluji Ho, miluji Ho,

*protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

A teď přejdeme na jinou píseň:

*Má víra k Tobě zří,
Beránku z Golgoty,
Spasiteli božský!
Slyš hlas modlitby mé,
sejmi břímě mé viny,
a dovol mi být od dnešního dne
celý Tvůj!*

255 Nedělá to s vámi něco? Kolik z vás usilovně prosí o tuto věc? Já mám rád ty oslavné písně, ale když se nacházíte v duchu uctívání, copak nemilujete ty staré roztomilé písně? Já věřím, že Duch svatý působil na Eddie Perronetovi a na těch ostatních, kteří psali ty staré velkolepé písně. Nemyslíte? Fanny Crosby, když napsala Ježíši mne nepomíjej:

*Ó, něžný Spasiteli, vyslyš můj pokorný vzlyk;
zatímco voláš jiné, nemíjej mne.
Ty prameni mé útěchy,
více než můj život;
koho na zemi mám, kromě Tebe?
Koho v nebi než Tebe.*

256 Není to nádherné? To nás vede k tomu, abychom zpívali „Miluji Ho“, že ano? Když budeme teď zpívat „Miluji Ho“... Milujme jeden druhého. Jestliže se nemilujeme, pak nemůžeme milovat Jeho. Podejme si teď ruce, postavme se, natáhněme ruce přes stůl k někomu a potřesme si rukou.

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

Skloňme teď naše hlavy. Chtěl bych poprosit bratra Williamse, bratra Williamse mladšího, aby sem na okamžik přišel. Chtěl bych ho poprosit, aby rozpustil shromáždění modlitbou.

257 Já mám rád bratra Williamse, je to mladý křesťan, a myslím si,

že on je opravdový služebník Krista, spolu se svou malou rodinou. Mám hodně obecnství s těmito lidmi, a s těmito Moseleyovými chlapci a s těmi ostatními. Mám tolik vzácných přátel tady ve Phoenixu, které miluji z celého srdce. A přichází mi na mysl vidění jednoho rána, kdy On řekl: „Všechno, co tě kdy milovalo a všechno, co ty miluješ, Bůh ti to dal.“

Někdo tady činí pokání ze svých hříchů. Tam na podlaze leží mladá žena a pláče. Skloňme na chvíli za ní své hlavy.

Jan 5:24

258 Drahý Bože, není to ta malá ovečka, která tady byla v Phoenixu zanechána? Já nevím, Bože, ale Ty víš. Ale jednoho dne to tak bude. Ale, Otče, je to nepochybně jedna z nich, a já se modlím, abys jí v této chvíli pomohl. Otevři něžně tuto bránu, a řekni: „Pojď mé dítě. Pojď z této únavné a otravné cesty. Tys tam vrávorala ve tmě. A já dnes přicházím, abych tě přivedl. Je to můj Duch, který k tobě promlouvá a vede tě teď do ovčince.“ Vyslyš, Bože. Kéž by tato mladá žena, která je na křižovatce života... „Kdo uslyší má slova a uvěří Tomu, který mě poslal, má věčný život.“ Dej to, drahý Bože, této mladé křesťance.

Jan 6:37

259 „Kdo přichází ke mně, toho nevyženu ven.“ Zatímco svatí stojí nad touto mladou ženou a modlí se — vzpomínám si na Pavla, který byl ukamenován až tak, že umíral, a když se nad ním svatí postavili a modlili se, vrátil se do něho život; protože v tělech těch svatých lidí byla ta obživující síla, která přivedla Ducha života zpátky do svatého Pavla. Bože, to může být klidně modlitba smrti... nebo, ze smrti dotyčné osoby, modlitba osoby skrze modlitbu víry zpět k životu. Vyslyš, drahý Bože. Požehnej nás teď, zatímco na Tebe očekáváme. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. A teď, se skloněnými hlavami, chci požádat bratra Williamse...

